Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1988 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 22 septembrie 1955

Un tratat în slujba cauzei păcii

Viața politică internațională cunoaște în ultima vreme nenumărate evenimente. Activitatea diplomatică desfășurată la Moscova în cursul ultimelor două săptămîni a format obiectul atenției întregii lumi prin importanța tratativelor și a hotărîrilor luate în cursul vizitelor delegațiilor guvernamentale ale R. F. Germane, Finlandei și R. D. Germane.

In acest cadru general al eforturilor guvernului sovietic spre clarificarea celor mai acute probleme internaționale trebuie înscrise și tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. D. Germane.

Documentele publicate în ziarele de ieri vor intra în istorie ca documente care consemnează noile relații existente în sînul lagărului democrat, în cazul de față, între U.R.S.S. și R. D. Germană. Acest lucru l-a subliniat tovarășul N. A. Bulganin atunci cînd spunea: **„Tot ceea ce are loc la noi în cursul tratativelor noastre și documentele pe care le vom semna vor intra în istoria relațiilor dintre cele două state ale noastre, state în care puterea aparține poporului, muncitorilor, țăranilor și intelectualității muncitoare, și vor servi ca exemplu pentru felul în care muncitorii, țăranii și intelectualitatea muncitoare — poporul — trebuie să-și construiască relațiile sale de stat, bazate pe prietenie dezinteresată, urmărind un scop unic — fericirea, liniștea vieții popoarelor".**

In spiritul unor astfel de legături a fost semnat istoricul tratat „Cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană".

Acest tratat are o dublă importanță: atît pentru Germania cît și pentru Europa, prin contribuția pe care o aduce păcii și securității în lume.

Tratatul semnat la 20 septembrie la Moscova stipulează faptul că R. D. Germană este liberă să adopte hotărîri în problemele de politică internă și externă care o privesc, inclusiv în privința relațiilor cu R. F. Germană. In acest fel este stabilită și juridic suveranitatea deplină a R. D. Germane, stat recunoscut de două mari puteri, U.R.S.S. și R. P. Chineză, și de alte state.

Această importantă hotărîre dovedește din nou atitudinea prietenească frățească pe care poporul sovietic o nutrește față de R. D. Germană. Sînt sentimente de încredere și solidaritate față de oamenii muncii din R. D. Germană care au pășit pe calea construcției socialiste, fapt de o importanță istorică pentru întreaga Germanie.

Guvernul sovietic a hotărît de asemenea desființarea funcției de înalt comisar al U.R.S.S. în Germania și încetarea valabilității pe teritoriul R. D. Germane, a legilor, directivelor și a celorlalte hotărîri ale Consiliului de control din Germania emise în perioada 1945—1948.

Asemenea măsuri ca și celelalte prevederi ale tratatului scot încăodată puternic în evidență deosebirea dintre politica Uniunii Sovietice și cea a puterilor occidentale față de problema germană. Uniunea Sovietică pleacă în această problemă de la realități.

Astăzi există două state germane, cu două orînduiri sociale, cu o politică internă și externă diferită. Acestea sînt faptele și realitatea istorică nu poate fi mistificată. Nimeni nu dorește însă ca această situație să se permanentizeze, întreaga lume așteaptă unificarea Germaniei într-un stat democrat și iubitor de pace. Tocmai în aceasta constă deosebirea între poziția Uniunii Sovietice și cea a puterilor occidentale. In vreme ce guvernul sovietic, exprimînd cele mai bune dorințe ale popoarelor, urmărește crearea unui stat german unit, care să nu amenințe pe nimeni și care să poată să-și aleagă singur forma de guvernămînt, cercurile guvernamentale occidentale urmăresc unificarea Germaniei prin extinderea obligațiilor R. F. Germane asupra întregii Germanii. Aceasta ar însemna intrarea viitorului stat german în blocul militar nord-atlantic (N.A.T.O.), ceea ce ar face ca această grupare de state vădit agresivă să se întărească. Nimeni, și nici germanii înșiși, în afara unor politicieni și generali occidentali care iau dorințele lor drept realități, nu vrea ca Germania să urmeze o asemenea cale.

E clar deci pentru oricine că semnarea acordurilor de la Paris și intrarea Germaniei occidentale în N.A.T.O. au creat obstacole serioase în calea unificării Germaniei obligînd R. D. Germană să ia măsuri de securitate prin îndeplinirea de acum înainte a angajamentelor prevăzute în tratatul de la Varșovia, tratat cu un evident caracter pașnic, defensiv, deschis tuturor țărilor europene.

Căi pentru unificarea Germaniei însă există. Problema germană e strîns legată de cea a securității europene, fapt ce a fost consemnat și în documentele Conferinței de la Geneva semnate de conducătorii celor patru mari puteri. Prin constituirea unui sistem de securitate colectivă în Europa în care ar intra ambele state germane, și lichidarea grupărilor militare existente s-ar realiza în primul rînd o apropiere între cele două părți ale Germaniei, iar în al doilea rînd ar exista garanția dezvoltării pașnice în viitor a acestui stat. Cum există însă două puncte de vedere în rîndul cercurilor conducătoare din cele două părți ale Germaniei asupra căilor de unificare este necesar ca în primul rînd germanii să se înțeleagă între ei. **„Noi propunem singura ieșire justă — rezolvarea acestei probleme** (cea germană — N. R.) **să fie trecută în mîinile poporului german. Germanii vor găsi calea pentru rezolvarea ei justă"**, a spus tovarășul N. S. Hrușciov în cuprinzătoarea analiză făcută actualei situații din Germania.

Acest punct de vedere este cu atît mai important cu cît este exprimat de unul din conducătorii statului sovietic, singura mare putere care a stabilit relații cu ambele părți ale Germaniei. Un prim rod al acestei poziții a Uniunii Sovietice este faptul că guvernul sovietic a luat în considerare o dorință comună a celor două state germane privind problema foștilor prizonieri de război germani care-și ispășesc în U.R.S.S. pedeapsa pentru crimele săvîrșite.

Tratativele de la Moscova dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. D. Germane au fost urmărite cu multă atenție de opinia publică din țara noastră. Tratatul semnat ne-a produs multă bucurie. Noi salutăm fiecare succes al R. D. Germane pe calea întăririi puterii muncitorești-țărănești, văzînd în tratatul semnat recent la Moscova o verigă importantă pe calea consolidării poziției interne și internaționale a R. D. Germane. Relațiile noastre cu R. D. Germană sînt bazate pe comunitatea de interese ce leagă țările noastre, pe prietenia adîncă statornicită între popoarele celor două țări. De asemenea guvernul nostru și-a exprimat dorința de a stabili relații diplomatice cu guvernul R. F. Germane.

Popoarele salutînd în aceste zile noua bază pusă relațiilor dintre U.R.S.S. și R. D. Germană, așteaptă acțiuni concrete pe calea destinderii încordării internaționale din partea tuturor marilor puteri.

Ședința lărgită a Consiliului General A. R. L. U. S.

Miercuri la amiază a avut loc o ședință lărgită a Consiliului General ARLUS, sub președinția acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele ARLUS-ului.

In cadrul ședinței, acad. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, vicepreședintele Consiliului General ARLUS, a prezentat proiectul planului de desfășurare a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice din acest an, tov. Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General ARLUS, a înfățișat ordinea de zi a celui de al 4-lea Congres ARLUS.

Cele două proiecte au fost supuse dezbaterii Consiliului General ARLUS.

La discuții au luat parte tovarășii: L. Răutu, M. Roșianu, prof. univ. Gh. C. Stere, C. Paraschivescu-Bălăceanu și alții.

In încheiere a luat cuvîntul tov. Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R.

Consiliul General a aprobat planul de desfășurare a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice (7 octombrie—7 noiembrie 1955) și ordinea de zi a celui de al 4-lea Congres ARLUS, care va avea loc în zilele de 7 și 8 Octombrie la București.

(Agerpres)

* * *

In curînd, primii turiști romîni la Moscova

Anunțarea primelor excursii în Uniunea Sovietică organizate de Oficiul Național de Turism „Carpați" au stîrnit un viu interes. După cum s-a mai arătat, încă din primele zile numeroase cereri au fost adresate ghișeului special de înscrieri din Calea Victoriei nr. 112.

Pentru primul grup de 28 de turiști, înscrierile s-au închis luni, completîndu-se toate locurile. Acest grup va pleca spre Moscova în ziua de 27 septembrie, ora 9,40 din Gara de Nord.

Inscrierile pentru excursii în U.R.S.S. continuă pentru grupurile următoare. In cursul lunii octombrie vor fi organizate încă 7 excursii care vor pleca spre Moscova în zilele de 3—7—10—14—17—21 și 24 octombrie.

Față de numeroasele solicitări și pentru a înlesni înscrierea cetățenilor din alte orașe din țară fără a se mai deplasa la București, Oficiul Național de Turism „Carpați" a luat măsuri pentru a se deschide sucursale în principalele centre. Pentru început, peste cîteva zile se vor deschide ghișee pentru înscrieri în orașele Timișoara, Cluj și Orașul Stalin care vor funcționa în localurile birourilor de turism și excursii ale Consiliului Central al Sindicatelor: în Orașul Stalin, str. Republicii nr. 46, telefon 11-96, la Cluj, Piața Libertății nr. 2. telefon 13-66, iar la Timișoara, str. Alba Iulia nr. 2, telefon 31-05.

Costul unei excursii este de 2.600 lei de persoană și cuprinde: călătoria cu trenul în vagoane cu paturi București-Moscova și retur, întreținerea completă în timpul excursiei, costul hotelului și al programului turistic.

(Agerpres)

GRĂUNȚELE PREȚIOASE

Balog Andrei e un munte de om, tăiat parcă din cremene. Pe fața-i plină, roșie de sănătate, se găsesc doi ochi verzui, inteligenți. In ciuda mustăților sale care cresc atît de dese, creștetul capului a început să-i chelească. Pe Andrei însă prea puțin îl frămîntă aceste detalii ale făpturii sale.

— Las' să chelesc — le răspunde el unora. Asta înseamnă că am trecut prin multe necazuri pînă am pășit pragul unei altfel de vieți.

Balog Andrei e un om simplu, un colectivist din satul Păulești, care înțelege triumful noului asupra lucrurilor vechi, luptînd el însuși pentru promovarea acestui nou.

Balog e om prețuit în colectivă. Dar să vedem de ce. Povestirea noastră începe cu un spic de grîu din soiul „ploaia de aur", două boabe de secară și opt de ovăz negru. Bineînțeles că toate acestea sînt strîns legate de activitatea lui Andrei...

...Era prin toamna anului 1953.

Tovarășa Maria Zidaru tocmai sosise, obosită de pe drum. Participase alături de alții, la vizitarea unei expoziții și a unui laborator din Satu Mare. Balog Andrei îi ieșise în cale pentru a-i cere unele sfaturi. Tovarășa Zidaru i le dădu. Iar responsabilul brigăzii a II-a de tineret, după ce îi mulțumi, dădu să plece. Ei, dar cum să plece așa ușor, cînd pe birou el descoperise ceva nemaivăzut? Privirea sa sta pironită drept pe birou, ca și cînd acolo, ar fi fost o bucată de aur. Ințelegîndu-i încurcătura, președinta gospodăriei colective rîse din toată inima și îi spuse:

— Ce-i, tovarășe Andrei? Te minunezi de asemenea spic de grîu?

— Grîu?!

— Da, da! E un spic de grîu ramificat. Grîul despre care v-am vorbit că se cultivă în Uniune.

Andrei cuprinse spicul cu amîndouă mîinile, ca și cum s-ar fi temut să nu-i cadă jos. Prins în căușul palmelor, spicul fu admirat pe toate părțile.

— Dar ăsta-i adevărat aur! exclamă Andrei.

— Precum spui, îl asigură președinta.

— Am o dorință, tovarășă Zidaru... Dă-mi mie spicul ăsta. Știu că ții la el. Dar eu vreau să mi-l dai mie. Zău! N-o să-ți pară rău. Eu o să însămînțez boabele din el... Vom avea mai multe spice. Și, cine știe? Poate... zău dă-mi-l mie...

— Bine Andrei. Să ți-l dau nu e greu. Asta e însă singurul spic primit de la cineva care a fost în Uniune. Așa că vezi... Mai am și alte semințe. Iată, aceste două boabe de secară și astea opt de ovăz negru se cultivă tot pe ogoarele colhozurilor sovietice. Dacă îmi promiți că vei îngriji de ele, ți le dau și pe astea...

— De ieri — de alaltăieri mă cunoști, tovarășă Zidaru?

*

...E primăvară. Balog Andrei a ieșit la cîmp cu întreaga-i brigadă. In brigadă se găsesc douăzeci de utemiști. Intr-una din zile, Andrei a stat de vorbă serios cu ei: le-a arătat „secretul" pe care toată iarna l-a purtat în cojoc, aproape de inimă: grăunțele prețioase. I-a sfătuit să muncească cu conștiinciozitate cîteva zile, cît va fi el lipsă. Le-a explicat ce are de gînd și a plecat la grădina de zarzavaturi. Aici a ales o palmă de loc care i s-a părut mai potrivită, a săpat-o și a îngrășat-o cu azotat de amoniu. Apoi pe cei 2,50 m.p. a însămînțat grîul, secara și ovăzul.

Au trecut apoi zile și săptămîni. Și aproape în fiecare din aceste zile Andrei a trecut pe aici. Cînd grîul, secara și ovăzul au răsărit, el și-a făcut obiceiul să treacă și de două ori pe zi. Incepuseră — parcă într-adins — o serie de dăunători să viziteze și ei aceste culturi. Atunci, înfuriat peste măsură, Andrei a pregătit pieirea acestor neobrăzați dușmani ai culturilor sale. A luat nitroxan și a stropit culturile. Ba mai mult. A hotărît să împrejmuie tot locul cu un gard de nuiele.

Mai tîrziu, deoarece mai multe buruieni se încăpățînau să crească laolaltă cu grîul, secara și orzul, el le-a stîrpit din rădăcină.

Culturile acestea creșteau și se dezvoltau repede. Bucuria responsabilului brigăzii a doua nu mai cunoștea margini. „Vor avea grăunțe de soi — își spuneau vizitatorii. Dar pînă atunci, o să mai treacă multă apă pe Someș în jos". Pe Andrei nu-l frămîntau însă aceste vorbe care îi ajungeau deseori în ureche, după cum nu-l frămînta de fapt nici biata sa chelie.

O furtună năprasnică se abătu însă odată și prin partea locului. Vîrtejuri care rupeau crengile copacilor ridicau nori de praf pînă la ceilalți nori, negri-roșietici, de pe cer. Balog era la cîmp cu brigada. Pînă la grădina de zarzavaturi avea vreo 4-5 km. Incepuse să bată grindină amestecată cu nenumărați stropi de ploaie. N-a mai putut sta locului. A dat cîteva indicații brigadierilor săi și a pornit-o într-un suflet la grădină. Cînd a ajuns acolo, era ud leoarcă. Piatra îi culcase spicele la pămînt. Și tot ploua și iar ploua, la fel ca la început. Atunci brigadierul și-a dezbrăcat haina și a ținut-o într-un fel întinsă deasupra grîului pînă ce au trecut norii cei negri-roșietici. Zadarnic însă. Culturile stăteau cu spicul plecat, aproape culcate, ca niște copii supărați. Ce grea a fost ziua aceea pentru Andrei!...

...Andrei înfigea nuiele pe lîngă culturi și le lega, de nuiele cu ață. Ziua întreagă s-a gîndit numai la culturile sale. Avea capul înfierbîntat de supărare, dar nu judeca pripit. Ceea ce făcuse acum era treabă bună. De ce paiul grînelor a fost atît de ușor doborît, avea s-o afle cu o săptămînă mai tîrziu, de la un inginer agronom. Da, așa e! Parcă și el ține minte că a dat prea multe îngrășăminte locului. Iată de ce paiul, deși destul de viguros, nu a reușit să stea drept în sus. Rezistența a scăzut din cauza îngrășămîntului.

*

...Soarele dogorea puternic. Spicele coapte se legănau ușor, deși erau legate de nuiele. Balog reușise să le salveze.

După recoltare, a „treierat" și culturile sale „speciale". Rezultatele n-au fost rele. Obținuse 2 kg. boabe de grîu ramificat, 270 boabe de secară și 730 grame de ovăz negru.

Vă veți întreba cum au putut ieși din două boabe de secară 270? Ei nu! Aflați că numai un singur bob a rodit pentrucă paiul răsărit din celălalt a fost ros la rădăcină de un gîndac, lucru care pe drept cuvînt l-a mîniat pe Andrei și l-a făcut să dea cu nitroxan. Dar nu a fost nici așa. Din rădăcina celuilalt bob au răsărit șase tulpine și șase spice au dat acest rod.

Această treabă Andrei a continuat-o și în ăst an. Atîta doar că a dat locului unde a recoltat toate acestea, mai puține îngrășăminte. Cele 2 kg. de grîu le-a cultivat pe 56 metri pătrați, secara pe cîțiva metri pătrați, iar orzul a avut și el o suprafață întinsă. Azi gospodăria a recoltat — adăugînd metodele folosite și munca colectivă — 8 snopi de grîu din care au ieșit 70 de kg. boabe, 2 kg. de secară și 27 kg. de ovăz negru.

La primăvară, colectiva va putea cultiva din aceste cantități de grăunțe, 50 de ari cu grîu, 5 ari cu secară de soi și 70 ari cu ovăz negru.

Un mic amănunt. Știți cum arată aceste culturi, dragi cititori? Spicul de grîu e bogat cum nu poate fi altul în țara noastră, secara nu crește decît pînă la creștetul unui om — încît brigadierul Andrei Balog nu mai are bai de chelie cînd intră în holdă — iar lungimea spicului depășește 18 cm. Cît privește paiul de ovăz, e înalt ca trestia, iar spicul ajunge, înainte de coacere, cît pumnul. Nu! Nu e o greșeală...

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

Străduință pentru problemele producției

Comitetul organizației noastre de bază U.T.M., îndrumat de comitetul de partid al uzinei și în colaborare cu comitetul de întreprindere a analizat cu cîtva timp în urmă deficiențe care frînează în parte munca tineretului privind sporirea producției și productivității muncii, și reducerea consumului — uneori încă mare — al materiei prime.

Secția spre care comitetul organizației de bază U.T.M. și-a îndreptat în primul rînd atenția a fost turnătoria. Trecîndu-se la deschiderea cursurilor de calificare a formatorilor și oțelarilor, s-a dat o deosebită atenție mobilizării tineretului în vederea participării lui la aceste cursuri. Astfel, tinerii Dumitrache Gheorghe, Crăciun Ștefan și alții, care înainte de a frecventa aceste cursuri rebutau o parte din piesele lucrate, astăzi, acumulînd noi cunoștințe și lucrînd după o nouă tehnologie, dau piese numai de bună calitate.

Alături de muncitorii vîrstnici, tineretul din întreaga uzină și-a adus contribuția la îndeplinirea sarcinilor primului cincinal cu aproape nouă luni înainte de termen. Secțiile turnătorie și forjă ale uzinei avînd create toate posibilitățile pentru a da cantități sporite de piese de o calitate superioară, s-au situat în fruntea întrecerii socialiste, cîștigînd drapelul roșu de secții fruntașe pe întreprindere.

In secția turnătorie, în urma măsurilor tehnico-organizatorice luate, tineretul a trecut la reducerea adausurilor de prelucrare la armăturile petrolifere. Cu cîtva timp în urmă, ei au hotărît să treacă la aplicarea metodei de turnare în cochile. In felul acesta se reduce simțitor adausul de prelucrare la roțile de reductoare. Aplicarea noii metode oferă posibilitatea reducerii rebuturilor și a economisirii în felul acesta a unor însemnate cantități de oțel.

Comitetul organizației de bază U.T.M. a găsit că este de datoria sa să aducă la cunoștința fiecărui tînăr muncitor din oțelărie greutățile pe care le întîmpină strungarii la prelucrarea unor piese ca: legăturile arcului, corpurile de concasoare, cît și la roțile dințate pentru angrenajele de tramvai și altele, provenite din adausurile exagerat de mari.

Conducerea tehnică a uzinei, cu sprijinul efectiv al organizației U.T.M. a întărit cu noi cadre serviciul tehnologic al secției. Prin aplicarea acestei măsuri s-a trecut la studierea și descoperirea căilor pentru reducerea adausurilor de prelucrare. Imbunătățirea tehnologiei turnării oțelului prin turnarea în cochile sau în plăci de miezuri a făcut ca surplusurile de prelucrare să se reducă simțitor, îmbunătățindu-se totodată și calitatea pieselor turnate.

Cu toate că în prezent în secția turnătorie a uzinei noastre s-au obținut unele succese, o serie de tineri nu au înțeles pe deplin importanța reducerii rebuturilor. De curînd, tinerii Jirlojanu Constantin, Vlad Ion, Gîrleanu Mitu neacordînd atenția cuvenită sfaturilor maiștrilor au rebutat o serie de piese. Organizația U.T.M. nu a căutat să le vină la timp în ajutor.

Ne dăm seama de faptul că este de datoria noastră să ne străduim necontenit pentru îmbunătățirea activității în producție a tinerilor muncitori din uzină, în scopul îmbunătățirii calității produselor uzinei, în scopul sporirii cantității de produse și al reducerii permanente a consumului de metal. Și ne vom îndeplini această datorie.

DUMITRU GHEORGHE
secretarul comitetului U.T.M. al uzinelor metalurgice „Progresul"-Brăila

Oaspeții noștri de peste hotare

COLABORARE INTERNAȚIONALĂ. Aceste două cuvinte sînt rostite în ultima vreme, traduse în viață cu o insistență mereu sporită. Colaborarea internațională este o cheie care deschide calea către inimile popoarelor, către cunoașterea comorilor spirituale și culturale ale omenirii. Prin ea barierele de gheață ale neîncrederii — bază de suspiciuni — sînt curmate.

Țara noastră este vizitată în aceste zile de zeci, de sute de oaspeți. Ii poți întîlni peste tot. In săli de cinematograf, în muzee și biblioteci, stînd de vorbă cu tineri de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" și Institutul de Mine din Petroșani, în portul Constanța ca și în policlinica medicală de la hidrocentrala Bicaz.

Unii au venit cu diferite dorinți: ar dori să cunoască construcțiile noului regim, alții standardul de viață iar alții libertățile cetățenilor, noua literatură, tineretul constructor... Tuturor dorința de cunoaștere le este satisfăcută.

Fac vizite, se documentează, discută cu oamenii. Deschis, prietenește.

O adevărată casă internațională

Hotelul „Athenée Palace" a devenit o adevărată casă internațională. Chiar după primii pași făcuți în holul hotelului îți poți permite să tragi o asemenea concluzie.

Un funcționar al hotelului răspunde amabil la telefon:

— Doctorul Dieter Ebert, de la Institutul de cercetări agronomice din Leipzig este plecat la I.C.A.R. Lucrează acolo...

— Profesorul Jules Bosman, directorul Muzeului de arte frumoase din Liége, este plecat în țară. Vizitează monumente...

— Fizicianul francez André Langevin este în oraș...

Ne interesăm de Jean Ure Neville. profesoară de limba engleză la o școală din Londra. Este „acasă", într-un fotoliu din sala de așteptare. Cineva ne-o arată. O tînără slăbuță, cu față sobră; poartă ochelari. Și o surpriză: vorbește corect limba romînă, într-un ușor accent englezesc.

Dacă ar fi să relatăm pe scurt cele povestite, s-ar rezuma la următoarele: In anul 1953 a mai vizitat țara noastră. Găsește că în cei doi ani care au trecut, oamenii umblă mai bine îmbrăcați. Fiind profesoară, este încîntată de cărțile pentru copii care apar în limba romînă. O pasionează mult basmele, poveștile, legendele și baladele romînești. In aceste zile traduce chiar o seamă de fabule și producții folklorice romînești, în limba engleză. Consideră că prin aceste traduceri va contribui la reînviorarea folklorului englez, care în momentul de față este pierdut în mare măsură. Ne-a povestit și despre delegația celor 32 de persoane, turiști din Anglia, care ne-au vizitat recent țara. Și ei erau încîntați de multe lucruri din R.P.R.

O remarcă a profesoarei Neville a atras atenția: „La noi se cîntă puțin. La voi, m-a impresionat un lucru: romînii cîntă mai mult decît noi. La voi cîntă nu numai artiștii, ci oamenii simpli. Ei cîntă peste tot. I-am văzut: în excursii, în fabrică..."

Ne-am luat rămas bun de la profesoară, urîndu-i succese în nobila-i misiune de apropierea bogățiilor noastre culturale de poporul englez.

Lămpița de la butonieră

Nu peste multă vreme cititorii gazetei britanice „New Statesman and Nation" vor avea ocazia să urmărească relatările d-lui Norman Mackenzie, redactor la ziarul sus amintit, asupra impresiilor culese de dînsul în vizita făcută prin Romînia.

Ziaristul englez a sosit la București pentru a se informa asupra standardului de viață, a problemelor protecției muncii și în general asupra situației social-culturale din țara noastră. Călătoria sa a continuat apoi în bazinul carbonifer al Văii Jiului, la Hunedoara și la Cluj. Sute și sute de kilometri pe drumurile țării noastre pentru a afla, în sfîrșit, adevărul. Ziaristul britanic a coborît în minele de la Petroșani, a urcat pe platformele marilor furnale de la combinatul siderurgic, a fost în institute de învățămînt și în noile uzine ale Clujului. Intr-un abataj l-a cunoscut pe Mihail Ștefan, responsabilul unei brigăzi utemiste miniere. „Un tînăr miner, fost slugă la boier, care are astăzi o muncă de răspundere — ne-a declarat el. Regimul i-a creat condiții".

„Sînt plin de admirație, adînc impresionat, de Institutul vostru de mine din Petroșani. Institutul este extrem de folositor și bine utilat".

Redactorul de la „New Statesman and Nation" a călătorit nestingherit ori unde a vrut. El a avut posibilitatea să cunoască adevărul. Pretutindeni a fost primit cu interes, cu prietenie. Un tînăr din Valea Jiului i-a dăruit lui Mackenzie drept amintire o mică lampă de miner pe care ziaristul britanic o poartă la butoniera hainei. Oare nu este și aceasta o contribuție la marea cauză a cunoașterii, a colaborării între popoare?

Un grup de oaspeți italieni surprinși de fotoreporterul nostru în fața Ateneului R.P.R.

FOTO: R. COSTIN

Se destramă minciunile

Intr-una din zilele trecute, pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz au venit oaspeți din Canada. Wiliam Sidney, directorul unei tipografii din Toronto, împreună cu soția sa au fost invitați să viziteze și locuințele constructorilor.

Oaspeții canadieni ne-au împărtășit surprinderea lor față de „marile construcții ridicate în puțini ani în Romînia", și au continuat să povestească despre vizita lor la Bicaz.

Directorul tipografiei din Toronto. și soția sa și-au manifestat bucuria pentru grija ce se poartă copiilor în țara noastră. Ei ne-au povestit despre pătuțurile. jucăriile și educatoarele grijulii de la grădinițele de copii de la Bicaz. ca și de copiii din coloniile de la mare și din munții noștri.

Oaspeții canadieni au fost plăcut impresionați de primirea ce li s-a făcut la Palatul Pionierilor din Capitală. Ei și-au amintit de micuții care stăruiau pe lîngă conducerea Palatului: „Arătați-le și aceasta, arătați-le și pe aceasta..."

Wiliam Sidney și-a manifestat părerea de rău că unele ziare reacționare și radioul din Canada mai răspîndesc încă știri tendențioase despre libertățile din țara noastră. „Am stat de vorbă cu diferiți cetățeni din Romînia. Ei ne-au declarat că pentru prima oară în istoria țării își pot exprima convingerile religioase fără să se teamă".

Wiliam Sidney și soția sa se întorc sîmbătă în Canada. Ei vor duce prietenilor, cunoscuților, poporului canadian, un dar de preț: informații despre realitatea romînească.

Ce l-a impresionat pe Georg Gjedde

La Sfatul Popular al Capitalei.

E. Georg Gjedde s-a adresat translatorului: „Dar cine este tînărul?" Răspunsul laconic l-a mișcat: „Responsabilul cu parcurile și grădinile din orașul București". Oaspetele străin l-a privit pe tînăr insistent, a discutat cu el vădit emoționat.

Dar cine este E. Georg Gjedde? Este un oaspete din Danemarca, care vrea să ne cunoască țara, așa cum arată ea astăzi. Cum arăta ea în urmă cu ani și ani, cunoaște: el a tradus în limba daneză romanul „Desculț" al lui Zaharia Stancu. Ce l-a mișcat, atunci cînd a stat de vorbă cu tînărul de la Sfatul Popular al Capitalei? După cum ne-a mărturisit, pentru oaspetele nostru, un tînăr care răspunde de grădini și parcuri peste un oraș atît de mare constituie un simbol. Tineretul, viitorul țării, este încurajat, primește cu încredere răspunderi de seamă, are mari posibilități de dezvoltare.

In Danemarca tineretul nu are asemenea condiții. Tinerii nu sînt ajutați să învețe, nu capătă munci de răspundere. Pentru a căpăta cunoștințe îți trebuie foarte mulți bani. Pentru a te specializa trebuie să ai bani din gros să fii excepțional de talentat. Iată de ce, E. Georg Gjedde ne-a declarat: „Tineretul vostru este fericit. La întoarcere voi scrie despre cele văzute, o carte și două nuvele..."

C. ROMAN
M. ZONIS

Luciul aparențelor

La Școala medie mixtă nr. 24 din București, activitatea pionierească a pornit anul acesta de pe alte baze decît anul trecut. O nouă instructoare superioară — tovarășa Ioana Miron — a venit la școala aceasta cu hotărîrea de a realiza lucruri deosebite, frumoase, de a reorganiza total activitatea, aplicînd experiența pe care a acumulat-o în munca de instructoare și învățătoare. Au fost recrutați și repartizați instructorii de detașamente, au început pregătiri serioase pentru cel mai însemnat eveniment al lunii septembrie: alegerea activului pionieresc.

Se cunoaște că în acest colectiv de instructori sînt oameni pe care munca lor îi pasionează. Toată vremea, în camera pionierilor ai să întîlnești cîte un instructor și cîțiva copii. Ba se pregătește un panou, ba se scrie o lozincă; o instructoare notează în jurnalul de zi al instructorilor ce s-a mai întîmplat nou în detașament, alta repetă ceremonialul desfășurării unei adunări. Regulamentul organizației de pionieri și directivele Comitetului Central U.T.M. cu privire la pregătirea și desfășurarea alegerilor au fost bine studiate și expuse pionierilor în scurte consfătuiri și adunări special organizate. În camera pionierilor a început să se formeze nucleul unei viitoare activități, care, luată în comparație cu situația trecută, poate mulțumi pe cei puțin exigenți. Din păcate însă, această efervescență nu trece pragul camerei pionierilor; în clase, copiii își văd de-ale lor. Dragostea pentru munca cu copiii i-a făcut pe unii dintre instructori să facă totul singuri, să se zbuciume și să gîndească doar ei. Pionierii sînt disciplinați, poartă cravata, dar în ei nu mai arde interesul pentru activitatea pionierească pentru că în locul lor activează instructorii.

În clasă, alegerile nu sînt o problemă: dările de seamă le face cîte un pionier, în ziua adunării o să vedem pe cine propunem..

Am asistat la prima adunare de grupă pentru alegerea președintelui. Adunarea aceasta era de fapt o problemă a întregii unități: fusese concepută ca adunare-model și fuseseră invitați instructorii, președinții de detașamente și grupe. Clasa a VII-a C surprindea plăcut prin aspectul ei; un băiat adusese un covor, altul flori. Toți copiii purtau uniforma pionierească și aveau la gît cravate strălucitoare, exemplar călcate. Instructoarea clasei, tovarășa Cornelia Mafteuță, elevă în clasa a X-a era emoționată, cu toate că în preziua adunării avusese grijă să țină o consfătuire pregătitoare. Cornelia e o fată bună, ordonată, conștiincioasă, care-și iubește mult munca. Întreaga ei ambiție era stimulată de examenul pe care trebuia să-l treacă în fața celorlalți instructori, a secretarei organizației de bază U.T.M., a reprezentantului comitetului raional U.T.M.

În sfîrșit, a început adunarea. Așezați cîte unul în bancă, pionierii alcătuiau un careu. Stăteau liniștiți, tăcuți, cu ochii la un punct de pe tablă. La catedră, instructoarea le-a înfățișat scopul adunării și l-a chemat, printr-un semn, pe Alexandru Tănase, președintele grupei I să-și citească darea de seamă. Alexandru e băiat serios: a primit sarcină să facă darea de seamă — a făcut; a trebuit să vină la catedră să citească — a citit. Nu i-au trebuit mai mult de trei minute ca să spună că „și la noi în grupă au existat pionieri buni și alții mai puțini buni, pionieri disciplinați și mai puțin disciplinați", să înșire cîteva nume și să încheie. Pe urmă, tot instructoarea a luat cuvîntul. A vorbit mai mult decît darea de seamă, controlat și sever, apreciind irevocabil de la înălțimea catedrei situația clasei. Un ochi oarecum experimentat i-ar fi observat lesne timiditatea. Pentru pionieri era însă de mirare rigiditatea aceasta subită.

Rezultatul acestei „analize" nu putea fi altul: nici măcar unul din copii n-a avut ceva de întrebat sau de spus. Și pentru că tăcerea devenea stingheritoare, tovarășa Mafteuță l-a interpelat pe pionierul Doru Cotae, trecut în darea de seamă la „mai puțin disciplinați": Ce părere ai? O să te porți mai bine?" „Mai bine" — a răspuns Doru, cu capul plecat spre bancă fericit că scapă cu atît. „Vreau să-ți iei un angajament concret". Angajamentul, formulat la repezeală, a fost urmat de un aprobativ „poți să stai jos".

Și acum? Tot n-avea nimeni nimic de spus. Instructoarea l-a pironit cu privirea pe un pionier din banca a II-a: „Asemenea angajamente ar trebui să-și ia și Răzleț Alexandru". Dar Alexandru nu era de loc convins că nu-i disciplinat. A tăcut deci. În clasă era o disciplină de invidiat. Nu se auzea o șoaptă, nimeni nu făcea o mișcare. S-a trecut la propuneri: „Marton Mihai învață bine, dar e neastîmpărat" — „Hofman Petre învață foarte bine și e foarte disciplinat" — e textual tot ce s-a spus despre cei doi candidați la sarcina de președinte al grupei...

Adunarea aceasta, a durat în total 11 minute, dintre care 7 minute instructoarea a făcut recomandări, observații, felicitări. În cele patru minute sînt cuprinse darea de seamă, întrebările copiilor, propunerile și angajamentele lor, dezbaterea asupra viitorului președinte.

Dacă un participant la această adunare i-ar fi atras tovarășei Cornelia Mafteuță atenția asupra faptului că a făcut o acțiune formală, ea ar fi fost probabil sincer mîhnită, pentru că de la adunare a plecat cu impresia că a realizat un lucru bun, o disciplină deosebită. Dar cui a folosit aceasta? Zece copii inteligenți, vioi, capabili, cu o mulțime de idei, cu preocupări și probleme n-au avut nimic de gîndit, de hotărît asupra activității lor trecute și viitoare. Niciunul din acești copii de 13 și 14 ani, care-și uimesc zilnic familiile prin zecile lor de născociri și idei, prin energia lor nelimitată, n-a propus ceva, n-a cerut ceva. Au stat în bănci potoliți, cu gîndurile amorțite, indiferenți, absenți la ceea ce se petrece. Știau că instructoarei lor îi face plăcere să se zbuciume pentru toți și i-au lăsat această plăcere... Și nici ei, nici instructoarea nu s-au întrebat: ce baze asigură activității viitoare o asemenea adunare? Ce învață de la noi, cei care am organizat o „adunare model", oaspeții noștri?

Unica încercare de schimbare a atmosferei, de antrenare a copiilor au fost jocurile organizate la sfîrșitul adunării. Ele n-au fost însă inteligent alese pentru cunoștințele și maturitatea unor copii de clasa a VII-a. Cu cele mai bune intenții din lume, instructoarea i-a pus într-o postură ridicolă, inițiind jocuri capabile să intereseze pe copiii din clasa a IV-a elementară. Dacă pionierii au participat cu oarecare veselie, aceasta se datorește exclusiv faptului că după orele de curs și după o asemenea adunare plictisitoare aveau cu orice preț nevoie de destindere, aveau nevoie să rîdă. Dar nici de data aceasta nu s-a făcut apel la inteligența și inventivitatea lor

Sînt multe lucruri pe care le-ar putea învăța de aici atît tovarășa Cornelia Mafteuță cît și tovarășii ei, toți instructorii care se mulțumesc cu florile în glastră cu costumele călcate la dungă și cu luciul de gheață al disciplinei aparente. Principalul învățămînt rămîne totuși acesta: nu faceți din copii niște momîi de paie, folosiți inteligența lor creatoare și energia nestăvilită, nu gîndiți și nu acționați în locul lor! Pionierii nu sînt niște pioni pe o tablă de șah, decorul viu și regizabil al unor adunări festive. Organizația pionierească le aparține; ei trebuie doar îndrumați, pentru ca fiecare să-și poată pune în valoare întreaga bogăție sufletească și intelectuală.

ILEANA RACOVIȚA

Vizitînd muzeul permanent din Arad—„Revoluția din 1848"

„Împăcăciunea dintre noi și unguri este un fapt de care istoria viitorimii va ține seama". Acestea sînt cuvintele care întîmpină pe orice vizitator al muzeului permanent „Revoluția din 1848" din Arad. Ele prind viață atunci cînd străbătînd sălile muzeului, vezi trecînd prin fața ta crîmpeie ale luptei eroice de la 1848 a romînilor și maghiarilor năpăstuiți, împotriva împilării, pentru libertate și o viață mai bună.

Pășind în muzeu, îți apar rînd pe rînd în fața ochilor scene din luptele duse pentru pregătirea revoluției burghezo-democratice, din desfășurarea revoluției de la 1848, din lupta pentru unirea forțelor revoluționare romîne și maghiare etc. Documentele expuse în muzeu îți oferă posibilitatea să urmărești desfășurarea revoluției nu numai în Transilvania, Moldova și Muntenia, ci și la Pesta și Viena.

Printre obiectele și documentele expuse, sînt arme ale revoluționarilor, colecția de pistoale ale lui Kossuth Lajos, sabia lui Petőfi, armele trupei de haiduci-partizani condusă de Rozsa Sandor, zeci de documente ale vremii.

Găsești în sălile muzeului documente cu o imensă putere de convingere, documente care te emoționează profund. Iată într-un colț o unealtă de tortură: o bucată mare de lemn găurită la mijloc. În aceste găuri se ferecau mîinile sau picioarele „răzvrătiților" de pe moșiile feudale. În apropiere este expusă harta moșiilor lui Arpad Istvan, moșii care cuprindeau mii de hectare din Maramureș pînă la Făgăraș, de la Bihor pînă la Ghimeș-Palanca. Șerbii stropeau pămîntul moșiilor cu stropi de sudoare, pe care grofii și boierii nesătui îi prefăceau în aur.

Muzeul permanent „Revoluția din 1848" deschis în Palatul Cultural din Arad deține obiecte și documente istorice, unice în țară, de mare valoare științifică, ca de pildă, steagul adunării de la Blaj, drapele revoluționare, obiecte rămase de la Kossuth din timpul exilului — ochelarii, batista, bastonul, geanta, picturi contemporane și multe altele.

Iată într-un colț o bucată de mătură. Se știe că trupele armate austriece de sub conducerea generalului Haynau au fost acelea care au reprimat sîngeros în Arad și în alte părți ale Ardealului, pe revoluționari. Aceasta este o bucată din coada de mătură cu care muncitorii din Londra au bătut în 1850 pe generalul Haynau pentru monstruozitățile săvîrșite de el la Arad.

Tot în Palatul Cultural din Arad mai este deschis un muzeu de istorie veche. Ambele muzee, amenajate cu rigurozitate științifică sînt o contribuție valoroasă la cunoașterea luptelor revoluționare duse de-a lungul veacurilor de către poporul patriei noastre, pentru libertate și fericire, ele constituind în acest sens un prețios mijloc de educare patriotică a tineretului. De aceea, este necesar ca comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din oraș cît și Comitetul orășenesc U.T.M. Arad să organizeze cu regularitate vizite la aceste muzee și discuții cu utemiștii și tinerii despre cele văzute.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

* * *

EDITURA TINERETULUI

a tipărit noi lucrări de popularizare a științei și tehnicii în colecția „ȘTIINȚA ÎNVINGE"

De curînd au văzut lumina tiparului, într-o nouă și atrăgătoare prezentare grafică, cîteva lucrări de popularizare a științei, pentru pionieri și școlari.

Astfel în lucrarea *„Așa se fabrică zahărul"*, ing. E. ROMAN tratează o problemă deosebit de interesantă pentru cititorii tineri și copii: obținerea zahărului din sfecla de zahăr.

S. ALPER, în lucrarea sa *„Cărbunele alb"*, prezintă pe înțelesul elevilor din ultimele clase ale învățămîntului elementar principalele noțiuni despre utilizarea energiei apelor în scopul producerii energiei electrice.

A treia lucrare apărută de curînd în cadrul colecției „Știința învinge" este o traducere după lucrarea academicianului sovietic A. TIHOV, intitulată *„Astrobiologia"*.

CE PIERDE UN CHIULANGIU

Nu prea înalt, brunet, cu un păr creț, o adevărată podoabă dacă l-ar pieptăna mai des, vioi, atît de vioi că la locul său de muncă toate sînt împrăștiate, ager la minte, sau, după cum zice el, „deștept" (că doar s-a calificat la nu știu care uzină mare din București) — așa arată utemistul Strat Ernest.

Este strungar la fabrica de rulmenți din Moldova. Cine nu-l cunoaște? Portarul, care îl privește încruntat cînd îl vede venind cu o oră întîrziere, tovarășii de muncă ce-l privesc ironic atunci cînd îl văd căscînd lîngă strung, maistrul de schimb care îl îndeamnă încontinuu la lucru și chiar casierul care are cel mai puțin de numărat cînd îi dă salariul; toți îl cunosc și-i zic:

— Chiulangiul!

Denumirea aceasta este cît se poate de potrivită. Nici nu i s-ar putea găsi un alt calificativ. Ce-i drept însă, vine la lucru aproape zilnic. În luna august a lipsit nemotivat 46 de ore. Dar și în celelalte 162 de ore n-a făcut mai nimic.

Mircea Dragomir, elev al școlii de calificare, care a fost dat să facă practică la strungul lui Strat Ernest, lucrează cele mai multe piese la acest strung și numai datorită lui mașina nu stă. Mic, încît se înalță pe vîrful picioarelor ca să vadă cum înaintează cuțitele în oțelul special de rulmenți, Mircea Dragomir se simte singur pentru că Strat poate fi găsit în orele de lucru ori unde numai la mașină nu.

Mircea Dragomir, elevul, este cel care lucrează mai mult la mașină. Îndrumări primește din partea maistrului utemist Anghelina Ioniță, care neputînd să se bizuie pe Strat, vine des să-l ajute pe elev. Asta a făcut ca toți din secție să spună că dacă Strat mai ia ceva bani, apoi aceștia îi cîștigă pentru ceea ce lucrează elevul său.

Cu toate acestea, să nu credeți cumva că Strat este nemulțumit.

— Cum merge treaba? îl întreabă unii.

— Bine!

Sigur că-i merge bine dacă ia bani pe degeaba!

De ani, Strat e tînăr. Dar din toată purtarea lui, din tot ceea ce face emană un iz de mucegai, de lucru învechit. Nu se poate spune că e „bătrîn" deoarece i-am jigni pe adevărații bătrîni — puțini ce e drept — dar care nu se dau pe douăzeci de-alde Strat.

Faptele dovedesc că este un codaș sadea. Sînt multe luni — Strat nici nu-și mai amintește — de cînd nu și-a îndeplinit planul lunar.

S-a gîndit el vreodată cîte ore a pierdut? Poate că nu.

În primul rînd, nelucrînd continuu și cu atenție, el rămîne în urmă cu fiecare zi ce trece. Mașinile ultra moderne, metodele și inițiativele noi de muncă îi cer o calificare tot mai mare. Strat are acum calificarea 2/4, dar dacă continuă așa, în curînd va rămîne atît de în urmă, încît va trebui să se califice din nou. În condica de rebuturi de la controlul tehnic, pe fiecare foaie, în fiecare zi, numele lui Strat Ernest este prezent la loc de „frunte".

Apoi, el a pierdut lucrul cel mai de preț al unui muncitor cinstit: prietenia și dragostea celorlalți muncitori. Strat a nesocotit și ajutorul dat de toți cei care au căutat să-l îndrepte. Utemiștii Băjenaru Valeriu, Curtez Petru și Apostol Vasile care lucrează în imediata lui apropiere, nu-i mai dau acum nici „bună ziua".

— Ce-aș putea să discut cu el? zice Băjenaru. Și apoi dacă mă împrietenesc cu el, rîd toți tovarășii mei din secție că mi-am făcut prieten un pierde-vară. Nici fetele nu vorbesc cu el, numai cînd îl văd că este de neglijent. Ce să-i faci? Dacă nu vrea să se îndrepte... Strat Ernest pierde și bani, bani cu care și-ar putea face multe lucruri și ar putea duce o viață mai frumoasă, mai demnă. Să comparăm doar salariile pe care le ia el, cu cele ale lui Valeriu Băjenaru, care lucrează aceleași piese pe același tip de strung; în ultimele trei luni Băjenaru a luat 2.416 lei, iar Strat 1.025 lei. Asta înseamnă că în trei luni el a primit ceva mai mult decît un salariu de al lui Băjenaru pe o lună.

Și dacă vrea să vadă Strat ce a pierdut în aceste luni să privească graficul alăturat.

GH. ANGELESCU

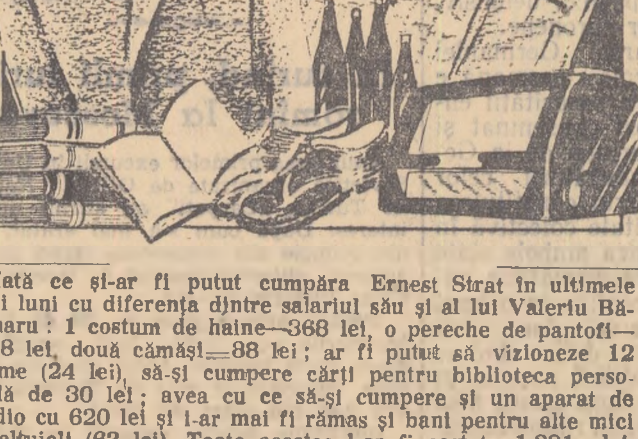

Iată ce și-ar fi putut cumpăra Ernest Strat în ultimele trei luni cu diferența dintre salariul său și al lui Valeriu Băjenaru: 1 costum de haine—368 lei, o pereche de pantofi—198 lei, două cămăși—88 lei; ar fi putut să vizioneze 12 filme (24 lei), să-și cumpere cărți pentru biblioteca personală de 30 lei; avea cu ce să-și cumpere și un aparat de radio cu 620 lei și i-ar mai fi rămas și bani pentru alte mici cheltuieli (63 lei). Toate acestea i-ar fi costat 1.391 lei, adică exact atît cît a pierdut în trei luni.

* * *

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

CONCURSUL „IUBIȚI CARTEA" — O PREOCUPARE DE SEAMĂ

Un corespondent voluntar al ziarului nostru ne semnalează într-o scrisoare că comitetul organizației de bază U.T.M. din satul Voevoda, raionul Alexandria, nu se preocupă de popularizarea în rîndurile tineretului a concursului „Iubiți cartea".

„Pînă în prezent — arată corespondentul — nu s-a înscris nici un tînăr pentru a participa la concurs".

Semnalul critic a fost trimis de ziar spre rezolvare forurilor de resort.

În urma cercetărilor întreprinse, comitetul regional U.T.M. București ne comunică că cele sezisate sînt juste.

Pentru a înlătura lipsurile existente în organizația de bază U.T.M. satul Voevoda au fost luate următoarele măsuri:

Tov. Hînculev Eduard, secretar al comitetului raional U.T.M. Alexandria, a mers în organizația de bază U.T.M. Voevoda și a ținut o ședință de instructaj în problema organizării concursului „Iubiți cartea".

S-a trecut apoi la popularizarea concursului „Iubiți cartea" în rîndurile tinerilor prin articole publicate la gazeta de perete, afișe vizibile etc. Au fost împărțite de asemenea în rîndurile tinerilor un număr important de regulamente ale concursului. În urma muncii de popularizare a concursului un număr însemnat de tineri din organizația de bază U.T.M. Voevoda au cerut să fie înscriși pentru a participa la concurs.

Acum se pregătește un program cultural care va fi dat cu ocazia discuțiilor care vor avea loc asupra romanului „Mitrea Cocor".

Organizația de bază U.T.M. Voevoda s-a angajat ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie să dea prima promoție de purtători ai insignei „Prieten al cărții".

Biroul comitetului raional U.T.M. Alexandria va asigura sectorul Furculești-Voevoda cu un instructor care să controleze și să îndrume temeinic munca.

O tînără actriță

Faldurile cortinei s-au lăsat agale peste ultimul moment al piesei. Un ropot de aplauze izbucnește în sală și sutele de spectatori îi aclamă cu entuziasm pe interpreți. În mijlocul actorilor, o tînără cu obrajii îmbujorați de emoție mulțumește celor care-i răsplătesc eforturile făcute pentru ca spectacolul să fie la înălțime. Și de data aceasta Dukasz Ana s-a transpus atît de minunat în rolul eroinei, încît părea că pe scenă nu se află ea, actrița, ci însuși personajul principal al piesei. Fie că a interpretat rolul Sofiei din piesa „Cel din urmă", al Evei Grant din „Casa cu storurile trase", al Zsauzsei din „Logodna", sau al Zoiței din „O scrisoare pierdută", tînăra actriță a Teatrului Maghiar de Stat din Oradea s-a străduit să redea cu cît mai multă naturalețe viața fiecărui personaj.

Drumul parcurs în artă de Dukasz Ana a fost spinos în anii începutului pentru că în regimul burghezo-moșieresc copila nevoiașă a unui biet meseriaș își afla cu greu locul pe scena unui teatru particular. Au fost ani de muncă grea, de umilințe și lipsuri, ani în care tînăra actriță visa la vremurile cînd își va putea închina tot talentul pentru luminarea maselor asuprite. Și vremurile acestea luminoase au venit odată cu eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist. Bucurîndu-se de toate drepturile și libertățile, tînăra maghiară a ajuns curînd o actriță iubită și apreciată de oamenii muncii, sprijinită de statul de democrație populară, care i-a cinstit munca și talentul conferindu-i „Ordinul Muncii clasa a III-a".

— Nicicînd în trecut n-aș fi visat că voi ajunge să trăiesc asemenea zile, ne spune tovarășa Dukasz Ana. Simt că sînt om, că patria mea, Republica Populară Romînă, îmi asigură toate condițiile pentru a mă dezvolta în artă. Eu și tovarășii mei de la Teatrul Maghiar de Stat din Oradea putem munci astăzi în asemenea condiții care nicicînd n-au existat în trecut.

Cum să nu pui tot sufletul, să nu dai ce poți la fiecare spectacol, cînd vezi cu cîtă dragoste îți urmăresc jocul mii de spectatori, oameni ai muncii romîni și maghiari, care umplu sala de spectacol pînă la refuz în fiecare seară. Participarea din ce în ce mai numeroasă și mai entuziastă a oamenilor muncii la spectacolele teatrelor este o dovadă vie a faptului că în regimul de democrație populară cultura a devenit un bun al maselor populare.

Învățînd necontenit din minunata școală a teatrului sovietic, participînd cu regularitate la cercul „Stanislavschi", tovarășa Dukasz Ana își ridică neîncetat măiestria artistică.

— Este una din fruntașele scenei noastre, ne spune cu mîndrie directorul teatrului, tovarășul Molnar Ianoș. Întrebați pe oricare dintre actori și veți vedea că aprecierea aceasta nu-mi aparține numai mie.

Comunista Dukasz Ana — tînăra actriță crescută în anii regimului democrat-popular, își iubește cu pasiune profesiunea pe care și-o pune în slujba intereselor celor ce muncesc, a poporului.

Corespondent
I. MARGINEANU

A 135-a gospodărie colectivă din regiune

ARAD (de la corespondentul nostru).

La capătul uliței principale a satului, un arc de triumf împodobit cu ghirlande de flori vestea o mare sărbătoare. Drapele roșii și tricolore, de o parte și de alta a drumului, duceau pînă la sediul gospodăriei. Acolo se adunaseră, în această zi de 18 septembrie, în straie de sărbătoare mai mulți țărani muncitori din satul Sederhat, comuna Turnu, raionul Arad, la festivitatea inaugurării gospodăriei colective „23 August".

Cei care au fost în fruntea muncii pentru crearea gospodăriei au fost comuniștii. Și tot ei au fost aceia care au depus primele cereri de înscriere în gospodărie. Dintre ei amintim pe tovarășii Kabat Istvan, Czirko Ferencz, Toposzto Matyas, Kicski György, Molnar Mihai, Manga Pal, Czirko Istvan și alții.

Printre oaspeți la această adunare a participat și tov. Iosif Nagy, maistru la secția mecanică universală a uzinelor de vagoane „Gheorghi Dimitrov" din Arad, deputat în Marea Adunare Națională. În cuvîntul său el a spus printre altele: „Sînt bucuros că astăzi ia ființă gospodăria colectivă și în satul Sederhat. Aceasta înseamnă că în toate satele și comunele din circumscripția noastră electorală avem acum gospodării colective sau întovărășiri agricole".

La inaugurare au luat parte și numeroși colectiviști din raion, care au făcut frumoase daruri noilor colectiviști. Astfel colectiviștii din Rovine le-au dăruit un cal bine îngrijit, iar cei din Nădlac — o scroafă gestantă și doi purcei. Asemenea „surprize" le-au pregătit și colectiviștii din Varlașu Mare, Peregu Mic etc.

Cele 19 familii care s-au înscris în gospodărie au primit cu multă bucurie aceste daruri prețioase. În această adunare ei au ales ca președinte al gospodăriei pe comunistul Kabat Istvan, care a muncit cu multă însuflețire pentru înființarea gospodăriei.

În același timp brigada de tractoriști de la S.M.T. Rovine începuse deja să brăzdeze cele 88 hectare ale gospodăriei pentru arături și însămînțări de toamnă.

* * *

Sărbătoare în sat, la Cloșca

Colectiviștii și întovărășiții din raionul Tulcea au obținut, în acest an, recolte bogate, deoarece au lucrat pămîntul cu mijloace mecanizate și au aplicat întrutotul regulile agrotehnice. Țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Tulcea s-au convins și de data aceasta că numai muncind pămîntul în comun și cu mijloace mecanizate pot agonisi mai multe produse.

Comuniștii și agitatorii din satul Cloșca din acest raion au îndrumat pe țăranii muncitori să se unească într-o întovărășire agricolă, ei fiind primii care s-au înscris. Zilele trecute, într-un cadru sărbătoresc, a avut loc inaugurarea noii întovărășiri agricole „A XI-a aniversare a eliberării patriei noastre". 17 familii de țărani muncitori și-au unit cele 23,50 hectare de pămînt.

În timp ce întovărășiții alegeau comitetul de conducere și dezbăteau statutul model al întovărășirii, încă 4 familii de țărani muncitori au cerut și ei să fie înscriși în noua întovărășire agricolă, care este a 22-a întovărășire din raion.

Corespondent
M. ANGHEL

MICII GOSPODARI

Cocoțați pe o scară înaltă, în salopete și cu ochelari de protecție, cîțiva tineri se străduiau să văruiască părțile cele mai înalte ale clădirii.

La etajul I, un băiat numai de-o șchioapă vopsea lemnăria. Și ca să-i fie mai ușor s-a urcat tocmai pe oberlihtul geamului. În curte, undeva mai la o parte, o echipă de patru băieți pregăteau varul, iar alți doi preparau mortarul.

Așa i-am găsit pe elevii Școlii profesionale de ucenici „7 Noiembrie" din Craiova în ajunul deschiderii noului an de învățămînt.

Harnici și pricepuți gospodari! În fiecare an schimbă înfățișarea exterioară și interioară a imobilelor ce aparțin școlii. De fiecare dată fac cîte ceva nou, folositor, care să le facă mai plăcut timpul petrecut în școală.

Anul acesta, însă, pot fi mîndri de tot ce au realizat. Împărțiți pe echipe conduse de Zugrăvescu Ion, Nițu Constantin și alții au văruit fațadele a trei imobile economisind astfel 4.800 lei din fondurile repartizate pentru reparații și curățenia școlii.

Vlădescu Virgil, cel de-o șchioapă, a vopsit lemnăria de la cele trei imobile economisind și el circa 2000 lei.

La săpăturile pentru canalizare s-au economisit 1540 lei și s-au evidențiat în mod deosebit elevii Sima și Rotaru.

O bună parte din materiale ca var, ciment, cărămidă și altele le-au primit de la uzina „7 Noiembrie". De altfel conducerea uzinei și în special tovarășul Călărașu, secretarul organizației de bază P.M.R., se ocupă cu mult interes de nevoile școlii.

Spiritul gospodăresc de care dau dovadă elevii Școlii profesionale de ucenici „7 Noiembrie" din Craiova și l-au însușit de la tovarășul Iacob Ilie, directorul școlii. De la el au învățat să folosească toate resursele locale și din lucruri de nimic să facă mici „minuni".

ÎN SANATORIUL DE NOAPTE

Din puhoiul de muncitori care se revarsă pe porțile „Griviței Roșii" la ora cînd se termină programul de lucru, cei mai grăbiți sînt tinerii și tinerele. Aceștia își petrec timpul liber mai în fiecare zi în tovărășia acelorași prieteni, de care s-au apropiat datorită preocupărilor comune. Pe unii îi așteaptă clubul alăturat cu biblioteca, cinematograful sau sala de șah; alții sînt vizitatori credincioși ai parcurilor și teatrelor în aer liber; iar cei care îndrăgesc mai mult sportul se grăbesc spre terenurile de antrenament. În fiecare zi, în același loc cunoscut se întîlnesc, potrivit unei înțelegeri statornicită de mai multă vreme și reînnoită în pauza pentru masă, tineri și tinere care, deseori, lucrează în secții și ateliere diferite.

Într-o bună zi însă, grupurile s-au destrămat. Sudorul Mircea Manolescu de la secția cincea-locomotive, mare antrenor de fotbal, n-a mai venit la întîlnirile de după amiază și nici pe terenul de antrenament n-a mai fost văzut. Iar cazangiul Vasile Gh. Vasile nu-și mai petrecea timpul liber în tovărășia lui Gheorghe Rizea, cu care cutreiera de obicei parcul de cultură și odihnă. Și tot așa s-a întîmplat cu mulți alți muncitori tineri sau mai vîrstnici.

E drept, dimineața ei erau la lucru, ca de obicei, însă la terminarea programului îi aștepta la poartă un autobus care-i ducea undeva, pe calea Griviței, apoi pe șoseaua Chitilei... De acolo nu se înapoiau decît a doua zi la ora programului, cu același autobus.

Curînd însă, lucrurile s-au lămurit: 32 de muncitori mergeau la sanatoriul de noapte al complexului care, de prin primăvară, fusese mutat din incinta atelierelor. Aici petreceau după amiezile și nopțile — timp de 30 de zile, — în urma propunerilor făcute de grupele sindicale, ca fiind cei mai buni în producție.

★

SĂ FACEM, dragi cititori, împreună, o vizită la sanatoriul de noapte unde își petrec timpul liber muncitorii trimiși în cea de a cincea serie.

Iată-ne în autobusul încăpător care, după ce a străbătut Calea Griviței și o bună parte din șoseaua Chitilei, pătrunde pe o stradă laterală și oprește dinaintea unei porți. De aici, de-afară, e greu de ghicit dacă împrejurimea străjuită de un brîu de copaci înalți, e un parc sau un zăvoi. O alee ne conduce pînă la clădirea principală a sanatoriului, a cărei eleganță sobră contrastează puternic cu vegetația bogată și aproape sălbatică din mijlocul căreia, parcă, a răsărit peste noapte. Perdeaua deasă de sălcii pletoase abia lasă să se întrevadă, de-o parte a clădirii, oglinda lacului pe care de curînd au fost aduse și bărci. Surpriza locului însă, o descoperim ocolind clădirea, în spatele căreia se întinde un parc în care aleile mărginite cu bănci, abia de-și fac loc printre rondurile cu flori multicolore.

...De mult, un maior a cumpărat de la niște armeni o carieră de nisip secătuită de nu se mai putea scoate nimic din ea. Apele izvoarelor au dat năvală și au umplut fosta carieră de nisip, formînd lacul de azi. Aci, pe malul rămas întreg și-a ridicat clădirea aceasta, care de-atunci e cunoscută sub numele de „casa maiorului". Cam atît cunosc cei de prin partea locului despre trecutul clădirii în care se află acum sanatoriul de noapte, unde muncitorii de la „Grivița Roșie" vin să-și refacă forțele.

La sosire sîntem întîmpinați cu un cuvînt de bun venit de către toți acei care, timp de o lună de zile, se vor strădui să facă șederea muncitorilor trimiși aci, cît mai plăcută și cît mai folositoare: „bătrînul" medic Popescu („bătrîn" nu de ani, ci fiindcă lucrează în sanatoriu încă de la înființarea lui), administratorul Stoica bucătarul-șef Vili, pentru care nu există mulțumire mai mare decît atunci cînd, după ce au prînzit, muncitorii îi adresează un „mulțumim pentru masă, a fost foarte bună!", ca și tovarășele îngrijitoare și ospătari.

Examenul medical la intrarea în sanatoriu este o treabă pe care medicul o face cu multă grijă. De-acum, fiecare internat este reprezentat în cabinetul medicului printr-o fișă, oglindă a stării zilnice a sănătății lui: date biografice și sociale, starea sănătății, regimul alimentar pe care trebuie să-l urmeze, medicamentația care-i se va administra, evoluția greutății etc. Și tare se mai mîndrește medicul Popescu, cînd după treizeci de zile de internare în sanatoriu, mai fiecare muncitor cîștigă în greutate cîte 3-4 kg.

În dormitoare — fiecare cu cîte 2-4 paturi — aerul proaspăt și răcoros, lingeria care strălucește de curățenie, covoarele și întreg mobilierul te îmbie la plăcută și binemeritată odihnă.

Înviorat după baia pe care tocmai a făcut-o, utemistul Mircea Manolescu îmbracă pijamaua și halatul de mătase pe care le-a găsit aranjate cu grijă în șifonier. N-apucă să stea prea mult pe patul pe care se trîntise căci trebui să coboare în sala de mese pentru gustarea de după amiază. Aci dădu cu ochii de cazangiul utemist Vasile Gh. Vasile cu care se cunoaște mai demult. După ce serviră cafeaua cu lapte, porniră la întîmplare pe una din aleile parcului. Li se alătură și electricianul Constantin Mateescu.

Se înțeleg bine. Dar dintre ei, mai guraliv și mai „colțos" e tot electricianul Mateescu. El găsește mai întotdeauna lucrurilor un „nod în papură", o „chichiță". Cînd însă veni vorba despre felul în care sînt găzduiți în sanatoriul de noapte, despre grija cu care sînt înconjurați și mai ales despre calitatea mesei, n-a mai avut nici el ce spune.

Timpul a trecut pe nesimțite. Dinspre apus, soarele își trimite ultimele raze însîngerate, piezișe.

E greu să te desparți de parc, de tabla de șah, de aparatul de radio sau de cartea care, ca un „făcut", tocmai acum devenise mai interesantă. Dar n-ai ce face: programul, aici, e program.

În drum către sala de mese, discuțiile sînt continuate. Tare însuflețit este comentariul pe seama partidei de șah care a trebuit să fie întreruptă: s-ar putea să învingă „moșul" dar și „puștiul" are șanse de cîștig...

Șah?!... Ei, da, asta îi place și utemistului Manolescu; pe cazangiul Vasile Gh. Vasile l-a învins de cîteva ori. Ar putea socoti chiar că la șah îl are în... buzunar. Merge mai greu însă cu lăcătușul Popescu. A încercat el la început să-l ia „repede", dar „bătrînul" i-a luat curînd apa de la moară și pînă la urmă și... regele. Dar astă seară, după masă, nu se va lăsa pînă nu-i va smulge măcar o partidă. Și cum dădu cu ochii de el, temîndu-se parcă să nu i-o ia altul înainte, îi aruncă provocarea:

— Tovarășe Popescu, după masă vreau să facem o partidă. Am de gînd să-mi iau revanșa!...

N-a reușit să-l învingă nici de data asta. S-a ținut tare „bătrînul". Dar nici el n-a renunțat și de n-ar fi trebuit să meargă la dormitor — e ora 22 și programul e program — poate că, totuși, ar fi cîștigat și el o partidă. Pentru mîine, a imaginat o tactică nouă care cu siguranță îi va aduce victoria... Cu hotărîrea asta urcă scările spre dormitor, iar somnul l-a prins tot cu gîndul ăsta.

În dormitoare s-au stins ultimele lumini. Întunericul și liniștea sînt de-acum stăpîne pe clădirea în care adevărații ei stăpîni se odihnesc pentru o zi nouă de muncă. S-a dat, cum s-ar spune, „stingerea". În răstimpuri, sirena vreunei locomotive din stația București-Triaj sfîșie tăcerea nopții, stîrnind ecouri îndepărtate, iar în mintea celor care la sanatoriu încă n-au adormit, gîndul și mîndria că și locomotiva asta a trecut, poate, prin mîinile lor.

Într-un singur birou stăruie încă lumina. Ne bate gîndul că cineva a uitat lumina aprinsă. Ne-am înșelat.

La o masă, medicul sanatoriului și administratorul pregătesc meniul pentru a doua zi. Înțelegem curînd că treaba aceasta nu-i de loc ușoară, mai ales că cei doi țin neapărat ca cele cinci mese care se servesc pe zi să fie cît mai variate, mai gustoase și, îndeosebi, de o valoare nutritivă cît mai mare. Pe deasupra, mai trebuie ținut seama și de preferințele și propunerile celor 32 muncitori internați.

Calculul caloriilor îl face medicul și grija lui e ca valoarea acestora să nu scadă sub 4500—5000 pe zi. Mai ales atunci cînd la prînz se servește carne de pasăre, el știe că trebuie să adauge meniului torta cu unt ca desert, iar la cină o friptură de porc sau șnițel.

★

SOARELE s-a ridicat deja, cînd autobusul și-a anunțat printr-un sunet de claxon prezența la poarta sanatoriului.

După ce au luat cafeaua cu lapte și, în pachet, gustarea pentru ora 10, cei 32 muncitori se îndreaptă voioși către autobusul care-i va duce la ateliere, unde îi așteaptă o nouă zi de muncă rodnică. Acolo vor lua și masa de prînz, care li se trimite de la sanatoriu cu mașina, la ora 12,30.

Rămînem cu administratorul. E mîndru de felul în care e gospodărit sanatoriul „lui". Vrînd parcă să demonstreze odată mai mult calitățile lui de bun gospodar, ține ca înainte de a ne lua ziua bună, să ne vorbească și despre unele proiecte, a căror realizare va îmbunătăți și mai mult întreținerea muncitorilor dați în grija lui să-și refacă forțele de muncă.

— Din fructele recoltate din grădina noastră pregătim compoturi și alte dulciuri care nu ne costă mai nimic. Și încă ceva: după ce vom curăța lacul de ierburi, vrem să organizăm pescuitul în colectiv cu tovarășii muncitori. Atunci vom avea la masă și pește proaspăt...

ST. BRATU

FILMELE SĂPTĂMÎNII

„Necunoscuta din taxi"

„Necunoscuta din taxi" nu este alta decît o aventurieră care profitînd de aglomerație, scapă de sub urmărirea poliției și lasă în mașină o poșetă cu o sumă mare de bani.

Ce va face șoferul în această situație? Își va opri bani pentru el?

Întîmplările prin care trece cinstitul șofer de taxi în căutarea păgubașei alcătuiesc firul acțiunii noii producții a studiourilor franceze. Dezvăluind frumusețea morală a acestui om simplu, căldura lui sufletească, viața strîmtorată a familiei sale, realizatorii subliniază cinstea exemplară a șoferului — „Monsieur taxi" — care cu toate că o duce greu nu concepe să-și oprească suma de bani și o caută cu perseverență pe necunoscuta care uitase poșeta în mașina lui. În interpretarea lui Michel Simon, eroul filmului devine cu deosebire apropiat de fiecare dintre noi.

Dar oamenii curați, cinstiți, au multe dureri, din păcate, în Parisul de azi. Învinuit de furt, de furtul poșetei pierdute în taxiul său, șoferul constată că i se oprește mașina la poliție pentru cercetări.

Finalul filmului este însă neconvingător. Realizatorii au făcut aci evidente concesii convenționalului „happy-end", în care totul se încheie cu bine, în culori roze, artificiale.

Comedie plină de omenesc, bogată în întîmplări neprevăzute, cu un dialog spumos (caracteristic de altfel multor filme franceze) — „Necunoscuta din taxi" militează pentru frumusețea omului simplu, pentru cinste și curățenie sufletească.

„Bun venit, domnule Marshall!"

Filmul spaniol „Bun venit, domnule Marshall!" înfățișează spectatorilor peripețiile prin care trec locuitorii satului Villa del Rio în așteptarea oaspeților americani anunțați cu multă vîlvă de la centru.

În toiul pregătirilor pentru primirea musafirilor, realizatorii filmului dezvăluie cu o ironie biciuitoare chipurile conducătorilor administrației satului spaniol. Iată-l pe don Pablo primarul satului, care este în același timp și proprietarul localului, hotelului, al unei părți din sat și care învîrtește pe deasupra diverse afaceri cu o mașină pe care a adus-o în această localitate îndepărtată. De treburile orașului, de bunurile publice nu se ocupă, absorbit cu totul ca afacerile să-i meargă cît mai bine. În ciuda faptului că primarului i-au apus de mult anii tinereții, că este surd și neputincios, ochii îi mai strălucesc după femei frumoase și visează chiar să întreprindă aventuri galante cu frumoasa cîntăreață pe care a adus-o în localul său.

Făcîndu-l pe spectator să rîdă de inscenarea pusă la cale de primar și de impresarul Manolo pentru primirea americanilor, de la care locuitorii satului așteaptă prețioase daruri, filmul pune în lumină traiul greu, plin de nevoi al poporului spaniol. În figura țăranului care muncește cu mijloace rudimentare pămîntul pentru a-și putea agonisi cele necesare traiului și care visează să capete un tractor, realizatorii au subliniat ceea ce este caracteristic pentru viața de azi a țăranului spaniol.

Cu vervă și ironie mușcătoare înfățișează filmul modul de viață american în episoade redînd visele locuitorilor satului, care și-au închipuit fiecare în alt fel vizita „prietenilor" de peste ocean. Momentele din cafeneа de pildă, cînd primarul se visează un mare șef de bandă care trage cu pistolul pentru a-și apăra iubita sau episodul coșmarului preotului care se vede judecat pentru că nu a manifestat entuziasm față de vizitatori, stîrnesc cascade de rîs datorită vigoarei lor satirice.

Primirea pompoasă a oaspeților a costat o sumedenie de bani. Cine avea să-i plătească? Americanii, care au trecut în goana mașinii prin sat, lăsînd în urma lor doar un nor de praf peste iluziile pierdute ale localnicilor? Nicidecum. Locuitorii satului, tot ei trebuie să suporte greul.

Fotografia pe care o reproducem surprinde un cadru din finalul filmului, cînd populația întregului sat este nevoită să plătească cu obiecte și alimente din casă cheltuielile pentru inscenarea grotescă și lamentabilă pusă la cale de notabilitățile orașului.

O scenă din filmul „Necunoscuta din taxi".

O scenă din filmul „Bun venit domnule Marshall".

O MANIFESTARE A UNITĂȚII INTERNAȚIONALE STUDENȚEȘTI

Ion Iliescu

membru în delegația romînă la sesiunea Consiliului U. I. S. de la Sofia

Între 26—31 august s-au desfășurat la Sofia lucrările celei de-a X-a sesiuni anuale a Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților. Acest Consiliu s-a bucurat de o reprezentare foarte largă adunînd laolaltă reprezentanți ai studenților din lumea întreagă; au luat parte la lucrări peste 200 de delegați, observatori și vizitatori din peste 70 de țări. Au participat de asemenea la sesiune pe lîngă reprezentanții organizațiilor membre ale U.I.S., un număr însemnat de observatori ai organizațiilor neafiliate la U.I.S., care au avut posibilitatea să ia cuvîntul, să participe activ la dezbateri, exprimîndu-și punctul de vedere, criticînd activitatea U.I.S., făcînd propuneri; printre aceștia se numără reprezentanți ai Uniunii Naționale a studenților englezi, ai Uniunii Naționale a studenților scoțieni, reprezentanți a diverse organizații din Franța, Italia, Belgia, Suedia, Norvegia etc.

O largă participare la Consiliu au avut-o studenții din Asia, Africa, America Latină. Delegații numeroase au reprezentat pe studenții indieni, pe cei din Japonia, Indonezia și din țările Orientului Mijlociu.

Pe ordinea de zi a sesiunii Consiliului U.I.S. s-au aflat numeroase și importante probleme ale mișcării mondiale studențești. Pe lîngă dezbaterile din ședința plenară în jurul primelor două rapoarte despre mișcarea internațională studențească și sarcinile U.I.S. și despre pregătirea celui de al IV-lea Congres Mondial Studențesc, în cele 5 comisii s-au pus în discuție: a) problemele dezvoltării cooperării culturale și pe facultăți și ale schimburilor și călătoriilor studențești; b) problemele academice, sociale și economice ale studenților; c) problemele studenților din țările coloniale și dependente; d) problemele presei studențești și e) sportul universitar.

Atît în ședința plenară cît și în comisii problema dezvoltării cooperării internaționale studențești și a unității mișcării mondiale studențești a stat în centrul atenției discuțiilor fiind larg dezbătută.

După cum se știe, U.I.S. — organizația internațională a studenților, care luptă pentru pace, pentru satisfacerea cerințelor de ordin cultural și material ale studenților din întreaga lume, pentru cooperare internațională studențească — a luat naștere în anul 1946.

In U.I.S. s-au încadrat organizațiile reprezentative ale studenților din diverse țări, studenți cu concepții politice și religioase dintre cele mai diferite. U.I.S.-ul a militat întotdeauna pentru unitatea mișcării studențești, pentru o largă colaborare internațională a celor mai diferite organizații studențești în jurul principiilor înscrise în Constituția U.I.S., votată de primul Congres Mondial Studențesc care a avut loc în anul 1946.

În cuvîntul lor toți participanții la sesiune au subliniat importanța ultimelor evenimente internaționale, succesele obținute de forțele păcii în ultimul an pe linia destinderii internaționale, rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva, ale conferinței țărilor Asiei și Africii de la Bandung, necesitatea folosirii climatului favorabil internațional pentru triumful cauzei păcii și progresului social. În Consiliu s-a discutat pe larg despre problema formelor concrete pentru lărgirea cooperării internaționale studențești, pentru dezvoltarea legăturilor prietenești atît între organizațiile membre ale U.I.S., cît și între organizațiile nemembre ale U.I.S.

Pe această linie, în ultimul an U.I.S.-ul a înregistrat unele succese, reușind să realizeze un bogat program de activități practice, la care au luat parte studenți dintr-un mare număr de țări, atît din organizațiile membre, cît și din organizațiile nemembre ale U.I.S. În decursul anului trecut au fost organizate conferințe și seminarii internaționale pentru studenții în arhitectură, pedagogie, agricultură, medicină, cinematografie și literatură; a fost inaugurat la Pekin sanatoriul U.I.S. pentru studenții din Asia; în colaborare cu Federația Mondială de Șah a fost organizat la Lyon al doilea Campionat Mondial Studențesc de șah, au fost organizate tabere internaționale de iarnă și de vară (una din ele a fost organizată în țara noastră în august, la Timișul de Sus). Un bogat și variat program studențesc a fost organizat de U.I.S. în timpul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Consiliul a subliniat rezultatele pozitive ale acestor activități trecute ale U.I.S. care au dat posibilitate unui număr mare de studenți din diverse țări și de diferite convingeri politice și credințe religioase să se cunoască, să facă schimb de păreri, să strîngă legături prietenești. Apreciindu-se rolul pozitiv al activităților U.I.S. amintite s-a hotărît lărgirea lor și în viitor — acesta fiind un mijloc eficient de realizare a cooperării internaționale studențești. Mulți participanți au subliniat necesitatea organizării unor manifestări din programul U.I.S. nu numai în Europa, ci și în Asia și în America Latină.

Pentru anul viitor a fost întocmit un program mai bogat, care cuprinde organizarea de seminarii și conferințe internaționale, schimburi turistice bilaterale, tabere internaționale studențești de iarnă și de vară, organizarea Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă, competiții și turnee sportive, o întîlnire a redactorilor de gazete studențești etc.

In 1956, U.I.S.-ul sărbătorește a 10-a aniversare de la înființarea sa. Totodată Consiliul a hotărît convocarea în anul viitor a celui de al IV-lea Congres Mondial Studențesc. Atît perioada pregătitoare, cît și Congresul însuși, precum și sărbătorirea celei de a 10-a aniversări, vor fi folosite ca un prilej de dezvoltare a colaborării internaționale studențești, pentru unitatea mișcării mondiale studențești în jurul revendicărilor comune ale tineretului studios din întreaga lume — apărarea păcii, folosirea în scopuri pașnice a cuceririlor științei contemporane, îmbunătățirea condițiilor de viață și de studiu ale studenților.

Lucrările Consiliului s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă. La aceasta a contribuit aportul pozitiv al delegațiilor studențești din U.R.S.S., China, din țările de democrație populară, din India și din alte țări, care au arătat foarte multă bunăvoință în găsirea unui limbaj comun și au venit cu multe propuneri pozitive. Printre altele, delegația sovietică a propus un larg program de schimburi turistice studențești, delegația poloneză a prezentat un bogat program de competiții și turnee sportive internaționale oferindu-se să găzduiască Jocurile Mondiale Universitare de iarnă din martie 1956, delegația cehoslovacă a propus ca al IV-lea Congres Mondial al Studenților să fie organizat la Praga, delegația maghiară a propus organizarea la Budapesta a seminarului studenților în arhitectură, delegația bulgară — organizarea la Sofia a seminarului studenților în economie, în India s-a propus organizarea seminarului studenților în geografie etc.

Un aport prețios au adus în desfășurarea lucrărilor Consiliului studenții din țările coloniale și dependente. Reprezentanții studenților din colonii au ridicat cu multă ardoare probleme specifice lor: lupta împotriva colonialismului, pentru cucerirea independenței naționale, condiții pentru înflorirea culturii naționale, învățămînt superior în propria țară în limba maternă, lupta împotriva analfabetismului, ridicarea nivelului cultural și material al popoarelor lor. În cuvîntul lor, studenții din colonii au subliniat faptul că U.I.S. a fost întotdeauna singura organizație internațională studențească care le-a apărat cu consecvență interesele vitale, acordîndu-le sprijin moral și material. Foarte activ au participat la discuții reprezentanții studenților din America Latină care au ridicat cu multă ascuțime problemele care frămîntă masa studenților din aceste țări: independența națională, democratizarea învățămîntului, lupta împotriva măsurilor fasciste, apărarea culturii naționale, lupta împotriva literaturii pornografice și a filmelor care propăvăduiesc crima, lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de studiu. Studenții din America Latină au făcut cunoscut participanților la sesiune rezultatele pozitive ale primului lor Congres, care a avut loc anul acesta și cu care prilej au dezbătut problemele sus amintite. Acest Congres a înfierat și intervenția străină în Guatemala, care a avut ca rezultat instaurarea unui regim de dictatură fascistă.

Au participat de asemenea activ la dezbateri numeroși observatori ai organizațiilor nemembre ale U.I.S. din Anglia, Franța, Belgia, Italia, Țările Scandinave etc. Multe din propunerile lor au fost acceptate și incluse în rezoluțiile Consiliului.

La stabilirea atmosferei cordiale din Consiliu a contribuit, bineînțeles, contactul direct dintre participanți, întîlnirile prietenești ale delegațiilor, cît și buna organizare asigurată de gazde — tineretul bulgar, organizația sa, Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist.

Consiliul a aprobat afilierea unor noi organizații la U.I.S. În felul acesta au devenit membri ai U.I.S.: „Asociația studenților camerunezi din Franța" și „Asociația studenților guianezi din Franța"*) Totodată au căpătat calitatea de membri asociați ai U.I.S. următoarele organizații: Uniunea Națională a studenților din Islanda, Uniunea Studenților din Uganda, Kenia, Rodezia de Nord, Zanzibar și Tanganika, Uniunea Națională a studenților Tunisieni, Uniunea Națională a studenților finlandezi. Și-au anunțat apoi dorința de afiliere în viitor: Uniunea Studenților din Nepal, Federația Studenților Indieni din Marea Britanie, Irlanda și Europa și Federația Studenților din Africa Neagră cu sediul în Franța.

Delegația studenților din R.P.R. a adus un aport însemnat la succesul lucrărilor sesiunii Consiliului U.I.S. de la Sofia. Ea a luat parte activă la discuții atît în ședința plenară, cît și în comisii, făcînd mai multe propuneri constructive. În timpul sesiunii, noi am organizat și am participat la întîlniri prietenești cu reprezentanții studenților din Franța, Anglia, Italia, din America Latină, din Țările Scandinave, din India, Indonezia, Japonia, din Orientul Mijlociu, din Africa, cu delegația studenților sovietici și cu delegațiile studenților din țările de democrație populară. La aceste întîlniri am purtat discuții amicale, am schimbat păreri, am stabilit legături prietenești, ne-am înțeles asupra unor acțiuni comune în viitor. Astfel, cu studenții francezi am căzut de acord asupra organizării unui schimb turistic prin care un grup de studenți francezi să viziteze țara noastră, iar un grup de studenți romîni să viziteze Franța. Un schimb similar am propus să organizăm cu studenții englezi. Pentru primăvara anului viitor am invitat pentru a ne vizita țara un grup de studenți din India, Egipt, Iran, Irak, Siria, Liban, Iordania și Turcia. Am invitat de asemenea în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Săptămînii Internaționale a Studenților din anul viitor un grup de studenți din Anglia, Italia, U.R.S.S., Polonia, Suedia, Norvegia și Danemarca. Am mai făcut invitații apoi unor echipe sportive studențești din Franța, Italia, Anglia, R. D. Germană, Bulgaria etc., pentru a lua parte la cîteva turnee internaționale ce vor fi organizate în țara noastră în anul viitor. La rîndul nostru, am acceptat invitația de a participa în alte țări la turnee și competiții sportive internaționale.

Fără îndoială că ținînd seama de problemele dezbătute în cadrul sesiunii, de rezultatele pozitive înregistrate, putem spune că Consiliul U.I.S. care s-a ținut la Sofia a adus o contribuție însemnată pe linia extinderii colaborării U.I.S. și a organizațiilor sale membre cu celelalte organizații studențești, pe linia cunoașterii între studenții din întreaga lume, contribuind în felul acesta la marea cauză a păcii și a prieteniei între popoare.

---

*) Majoritatea studenților din țările coloniale studiază în metropole, deoarece în țările lor nu există învățămînt superior, sau există într-o măsură foarte restrînsă.

CITITORII DESPRE CĂRȚI

Un pamflet remarcabil*)

Rubrica faptelor diverse a ziarului „New York Herald Tribune" anunța la sfîrșitul lunii ianuarie a anului 1951 moartea unui american de rînd. Ziarul preciza că un oarecare H. O. Burrell își tăiase gîtul cu o lamă de ras pentru „a-și salva soția și copiii de comuniști".

Pentru orice om cu mintea sănătoasă, nealterată de atmosfera viciată a propagandei reacționare, se naște în mod firesc întrebarea: în ce mod era amenințată familia lui H. O. Burrell de către comuniști? Cine l-a împins la sinucidere pe acest american mijlociu? De-a lungul celor 202 pagini ale cărții „Cine l-a ucis pe H. O. Burrell?", scriitorul francez Vladimir Pozner, cunoscut cititorilor noștri prin excelentul reportaj de mari proporții „Statele Neunite ale Americii", prezintă în mod magistral urmările propagandei războinice asupra cetățenilor din S.U.A.

Cu pana sa măiastră, Vladimir Pozner plimbă cititorul de-a lungul și de-a latul Statelor Unite ale Americii. Modul de viață american se perindă prin fața ochilor ca un film de proporții uriașe. Datele și cifrele pe care le aduce Pozner în sprijinul afirmațiilor sale sînt grăitoare.

În peste 30 de state, dintre care mai puțin de jumătate sînt state din Sud, căsătoriile dintre albi și negri sînt interzise prin lege. În Carolina de Nord, ca și în Florida nu e voie să se amestece manualele școlare ale copiilor albi și negri. La cimitirul cîinilor din Washington este oprită înmormîntarea cîinilor care au aparținut unor negri. Linșajul negrilor este un lucru care pe americanii de felul lui Burrell, îi lasă indiferenți.

Cel de-al doilea război mondial a permis șomerilor să aibă o ocupație, fie înrolîndu-se în armată, fie lucrînd în fabricile de armament... În toamna anului 1943, cînd după victoria de la Stalingrad, războiul se apropia de sfîrșit, răspunzînd unei anchete în legătură cu cea mai grea problemă care va sta în fața țării lor între 1944 și 1948, 13 la sută dintre americanii întrebați au răspuns: „Asigurarea unei păci trainice", iar 58 la sută: „Cum să găsim de lucru".

La doi ani de la terminarea războiului, anul 1947 găsește din nou în Statele Unite milioane de șomeri. Unul din redactorii ziarului „New York Times" declară că numai 20 la sută din populație reprezintă persoane inteligente și bine informate. Se citește puțin și se învață și mai puțin. Învățătura se apreciază după cîștigul pe care-l aduce. Tineretul este pus să învețe pe de rost numele unor americani care au devenit miliardari avînd ca studii doar patru ani de școală.

H. O. Burrell se consideră omul secolului deoarece se conduce în viață după ce scrie presa reacționară, după „glasul" pe care-l aude zilnic la radio și a renunțat complect la orice efort de gîndire de sine stătătoare.

Guma de mestecat, Ku-Klux-Klanul, adunări ale celor mici intitulate „Cruciada copiilor contra comunismului" îl țin pe acest mic burghez într-o teamă permanentă. Publicitatea americană îi spune lui Burrell că comuniștii sînt ființe fără chip. În America presa și literatura comunistă ajung foarte greu în mîna cititorilor. Propaganda reacționară îi spune lui Burrell că toate acestea se aduc din străinătate și sînt îndreptate împotriva lui, împotriva modului de viață american.

Iar H. O. Burrell crede toate aceste bazaconii pentru că n-a văzut niciodată cum arată un comunist, habar nu are ce vor comuniștii și nici nu-și poate închipui că în Statele Unite ale Americii mii de comuniști luptă pentru a înlătura întunericul, pentru o viață mai bună pentru popor.

Fiecărui nou angajat i se cere cînd intră într-un serviciu să jure că nu este comunist. Trădătorii și denunțătorii sînt dați ca exemplu poporului și considerați eroi. „Parent-Teacher", organul asociațiilor de părinți ai elevilor și de profesori, prezintă publicului opinia comandanților de armată. „Pentru a supraviețui, o națiune are nevoie de ucigași".

Forțele care doresc provocarea unui nou război folosesc mijloacele cele mai perfide pentru a obișnui pe oamenii simpli cu ideea războiului.

După ce descriu efectele distrugătoare ale bombei atomice, reclamele anunță că s-a pus în vînzare un nou produs în stare să te ferească de emanațiile radioactive. În acest timp un post de radio transmite cu întreruperi: „Dacă cineva sună la ușa dumneavoastră și vă vorbește despre pace, rețineți-l și anunțați poliția". Pe sticlele de limonadă stă scris: „Conținutul ei poate fi băut fără pericol după o explozie atomică". Eduard Stephens are nouă ani și este elev, dar se hotărăște să întrerupă studiile pentru că, scrie el: „oricum lumea se va duce dracului". Pentru a-și învinge teama de bombă, un american din 1500 consumă stupefiante. Numărul celor atinși de boli mintale crește.

H. O. Burrell este singur și nu gîndește. Începe să ia pilule contra durerilor de cap. Se roagă, tremură de frică. Are insomnie, plînge; ideea bombei îi îngheață sîngele în vine. În creierul lui întunecat de groază își face loc ideea sinuciderii. Propaganda războiului rece este gata să facă încă o victimă. Și într-o bună zi mîna lui H. O. Burrell înarmată cu o lamă de ras s-a ridicat și dintr-o mișcare și-a tăiat beregata, pentru „ca să-și salveze soția și copiii de comuniști" — dă el ultimele explicații horcăind.

Pozner ne ajută să cunoaștem cine sînt asasinii lui H. O. Burrell. Sînt acele cercuri agresive care de ani de zile ațîță războiul rece și îndoapă capul americanului de rînd cu povești despre „pericolul comunismului", hrănind lepădăturile fasciste fugite din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului socialist.

Cartea lui Pozner este o pledoarie caldă pentru pace. Terminînd-o de citit, fiecare simte crescînd în sufletul lui ura împotriva purtătorilor respingătorului „război rece" și hotărîrea tot mai profundă în a-i pune capăt în numele prieteniei între popoare și al păcii.

Corespondent
CONSTANTIN GRIGOREANU
Orașul Stalin

---

*) *Vladimir Pozner — „Cine l-a ucis pe H. O. Burrell?" — E.S.P.L.A.*

Deschiderea noii stagiuni a Teatrului Național

Joi se deschide cea de a 103-a stagiune a Teatrului Național „I. L. Caragiale". În sala Studio se prezintă piesa „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu.

Tot în sala Studio, vor mai fi prezentate în zilele următoare spectacole cu piesele: „Platon Krecet" de Al. Korneiciuc, „Ultima oră" de Mihail Sebastian, „Liceenii" de K. Treniov.

În prima parte a lunii octombrie publicul va avea prilejul să vadă noua lucrare dramatică originală „Trestiile de aur" de Mioara Cremene. Printre alte premiere care vor fi prezentate în actuala stagiune se numără piesele „Apus de soare" de Barbu Delavrancea, „Căsătorie silită" și „Doctor fără voie" de Molière etc.

Ne-am pregătit pentru o bună înmagazinare a porumbului

Experiența anilor trecuți și în special învățămintele căpătate de la colhoznicii sovietici sînt de mare preț pentru noi, colectiviștii din Dumbrava, în ceea ce privește asigurarea unor condiții bune de păstrare a porumbului-știuleți.

Este știut că timpul rece și apoi ploile abundente care au căzut în campania de însămînțări de primăvară ne-au împiedicat să respectăm termenii optimi de însămînțare a porumbului. Lucrul acesta se vede acum, cînd deși ne aflăm în cea de a doua jumătate a lunii septembrie, porumbul e încă verde.

Anul acesta producția noastră de porumb va fi de aproape 69 vagoane. Pentru aceasta ne-am gîndit ca recoltarea să se facă într-un timp scurt, numai în 10 zile. Aceasta va fi pe deplin posibil, întrucît sarcinile sînt împărțite de pe acum atît celor patru echipe din brigada de cîmp cît și conducătorilor de atelaje. De pildă echipa nr. 3 de tineret, pe care o conduce tînărul Mihai N. Niță, va fi deservită de atelajele conduse de utemiștii Mihai D. Alexandru și Voinea Gh. Ion, iar alte șase atelaje, conduse tot de tineri, vor deservi celelalte trei echipe.

De asemenea am luat măsurile necesare pentru păstrarea în bune condiții a porumbului. Porumbul nu trebuie lăsat să mucegăiască; de aceea va fi recoltat la coacerea deplină, adică atunci cînd boabele sînt ușor de curățat. Noi știm însă că boabele se mai pot strica și pe știuleți, din cauză că la recoltare coceanul de porumb nu va fi cu totul uscat. Pentru a feri totuși boabele de mucegai, trebuie să așezăm știuleții în straturi subțiri pentru ca vîntul să treacă cu ușurință printre ei. De asemenea, o condiție pentru păstrarea bună a porumbului este depozitarea lui în pătule cu despărțituri. Un asemenea pătul avem și noi. El are o capacitate de 30 vagoane, construit din scînduri late de 10 cm. așezate la distanțe potrivite una de alta, astfel ca știuleții să nu iasă printre ele. Pătulul este așezat la înălțimea de aproape 80 cm. deasupra terenului, pe un loc cu scurgere, iar podeaua lui este construită din scînduri distanțate încît aerul poate pătrunde cu ușurință și prin partea de jos a pătulului.

Deoarece în gospodăria noastră colectivă avem destule posibilități, încă de pe acum ne-am apucat să construim împletituri de nuiele pe care le vom așeza în pătul, ca pereți despărțitori. Acest lucru ajută ca vîntul să intre mai ușor prin toate despărțiturile pătulului, ferind în felul acesta încingerea știuleților.

Împărțirea sarcinilor din vreme fiecărui colectivist și planificarea timpului ne-au ajutat și la grăbirea înmagazinării celor 15.000 kg. floarea-soarelui, a cartofilor culeși de pe patru hectare și jumătate și a sfeclei de zahăr strînsă de pe o suprafață de patru hectare și trei sferturi. La înmagazinarea porumbului în pătul va munci o echipă formată din cinci colectiviști care vor fi ajutați de utemistele Anton Maria și Stan Vasilica.

Dacă timpul va permite ne-am propus ca în perioada recoltării, mai înainte de a înmagazina porumbul în pătul, să-l ținem cîtva timp întins în straturi subțiri, pe un așternut de paie în aer liber. Lucrul acesta va da posibilitate ca porumbul să fie mult mai uscat în momentul înmagazinării.

Este deosebit de important ca după înmagazinarea știuleților starea pătulului să fie controlată periodic. De acest lucru se vor îngriji șase colectiviști care, împreună cu magazinerul, vor face aerisirea știuleților. Dacă vom găsi știuleți cu început de mucegai, el vor fi scoși din pătul.

În ultima vreme, ne-am gîndit și la unele măsuri care să contribuie la îngrășarea vitelor precum și la obținerea unor cantități sporite de lapte. În acest scop, am hotărît ca întreg nutrețul vitelor să fie tocat cu ajutorul motorului de la grădină la care vom cupla mașina de tocat nutreț. Astfel paiele, trifoiul și lucerna, cocenii de porumb și altele vor fi tocate complect cu mașina și depozitate la adăpost, cît mai aproape de saivanul oilor și grajdul vitelor.

Sîntem siguri că prin măsurile luate și prin eforturile colectiviștilor tineri și vîrstnici, vom asigura păstrarea știuleților de porumb precum și a nutrețului în cele mai bune condiții.

ION VOINEA
președintele gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" comuna Dumbrava, regiunea Ploești

CULTURĂ FIZICĂ și sport

O participare excepțională la Campionatele internaționale de atletism ale R. P. R.

Cea de a 8-a ediție a tradiționalei competiții atletice, Campionatele internaționale ale R.P.R., care se va desfășura în zilele de 1, 2 și 3 octombrie pe pista Stadionului Republicii, va cunoaște în acest an o amploare fără precedent.

Printre atleții care ne vor vizita în acest an se află o serie de recordmani mondiali și europeni, precum și mai mulți campioni olimpici. În ultimele două zile, la Comisia de organizare a campionatelor au sosit listele nominale ale atleților din diferite țări care vor concura la București. În fruntea listei sportivilor sovietici figurează numele celor trei atleți care au stabilit 3 noi recorduri mondiale în cadrul concursului internațional de la Belgrad. Este vorba de Vladimir Kuț, Mihail Krivonosov și Nina Otkalenko. Din echipa R. F. Germane care participă pentru prima oară la aceste campionate face parte și cunoscutul sprinter H. Futterer, recordman mondial la proba de 100 m. plat (10"2/10). Futterer a cîștigat în acest an victoria în toate concursurile la care a participat realizînd în proba de 100 m. plat 10"3/10, iar în cea de 200 m. plat timpul de 20"6/10 (nou record al Europei). Din echipa germană mai fac parte printre alții Haas 400 m. plat în 46"7/10, Lueg, fostul recordman mondial al probei de 1.500 m. plat cu rezultatul de 3'43", Steiner, campionul țării în proba de 110 m. garduri cu 14"4/10 și Bonath, recordman în cursa de 400 m. garduri. O altă figură cunoscută a atletismului mondial care va evolua la București este campionul olimpic în proba de 1.500 m. plat, luxemburghezul Barthel. El a cucerit titlul de campion olimpic la Helsinki în anul 1952 cu timpul de 3'45"2/10. Din listele sosite pînă acum se mai remarcă prezența atleților Lorger (R.P.F. Iugoslavia), recordman în proba de 110 m. garduri cu 14"3/10, Sandstrom (Anglia) 100 m. plat în 10"6/10, G. Rasquin (Luxemburg), Mugosa (R.P.F. Iugoslavia), recordman în cursa de 1.500 m. plat, Hildreth (Anglia) campionul țării în proba de 110 m. garduri, Ivanski (R. P. Polonă), lungime, Graj (R. P. Polonă), 10.000 m. plat și alții.

Circuitul ciclist al R. P. R.

FĂLTICENI 21 (Agerpres). — prin telefon:

Marea competiție ciclistă Circuitul R.P.R. a continuat miercuri cu disputarea etapei a 4-a pe traseul Roman-Fălticeni (83 km.).

Deși scurtă, etapa a cerut eforturi mari alergătorilor deoarece șoseaua neasfaltată a provocat multe defecțiuni tehnice la biciclete.

După ce de-a lungul kilometrilor plutonul s-a răsfirat, cicliștii pedalînd pe poteca ce mărginea șoseaua, la km. 67 în frunte se afla un mic pluton compus din C. Dumitrescu, G. Șerban, L. Zanoni și St. Ștefu. La o diferență de 3 minute urma plutonul condus de Vasilescu care spărsese și acum gonea după fugari. Dar mai rămîn puțini kilometri pînă la sosire și cei din față nu mai pot fi ajunși. La intrarea în Fălticeni C. Dumitrescu sprintează și trece primul linia de sosire, obținînd astfel a doua victorie de etapă.

Clasamentul general individual: 1. C. Dumitrescu 16h50'31", 2. L. Zanoni la 3'21", 3. G. Șerban la 3'30", 4. I. Hora la 4'18", 5. I. Constantinescu la 4'35", 6. St. Ștefu la 5'10", 7. N. Vasilescu la 5'44", 8. I. Vasile la 6'08", 9. R. Schuster la 6'12", 10. V. Georgescu la 9'15".

Pe echipe C.C.A. continuă să conducă urmată de Dinamo 1 și Recolta.

O transmisiune radiofonică importantă

Duminică, 25 septembrie, începînd din jurul orei 16,30 se va transmite în întregime de la Budapesta întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele U.R.S.S. și R. P. Ungară.

Transmisiunea se va face pe stațiile de radio cu lungimile de undă de 1935 m., 202 m., 206 m., 285 m. și 351 m.

Sesiunea Adunării Generale a O. N. U.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov

NEW YORK 21 (Agerpres) TASS transmite declarația făcută de șeful delegației U.R.S.S., V. M. Molotov, în ședința plenară a Adunării Generale a O.N.U. din 20 septembrie 1955. V. M. Molotov a spus printre altele:

Domnule președinte, domnilor!

Delegația Uniunii Sovietice consideră necesar să vă atragă atenția asupra unei probleme care a fost prezentată în repetate rînduri spre examinare sesiunilor anterioare ale Adunării Generale, dar care pînă în prezent nu a fost rezolvată în mod pozitiv. Este vorba de restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Or, nu există nici un fel de motive pentru a amîna rezolvarea acestei probleme, mai ales în actualele condiții internaționale.

Actuala sesiune a Adunării Generale se deschide într-o atmosferă internațională mai favorabilă. Aceasta este dovedită în primul rînd de rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. S-a produs o anumită cotitură în direcția îmbunătățirii relațiilor dintre state, a întăririi încrederii între ele, a slăbirii încordării internaționale.

În prezent, după conferința de la Geneva, există premize mai favorabile pentru rezolvarea problemelor arzătoare nereglementate.

Printre aceste probleme un loc de frunte îl ocupă problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Din cauza anumitor împrejurări și a piedicilor, create în mod artificial, această problemă continuă să rămînă nereglementată de mai mulți ani.

Această situație nu poate să nu se resfrîngă asupra prestigiului Organizației Națiunilor Unite; îl subminează și împiedică Organizația Națiunilor Unite să-și îndeplinească sarcinile prevăzute de Cartă — să mențină pacea și securitatea internațională, să dezvolte relațiile de prietenie dintre națiuni, să înfăptuiască colaborarea internațională în diferite domenii și să fie un centru de coordonare a acțiunilor statelor.

Republica Populară Chineză este cel mai mare stat din Asia, care de fapt a și fost recunoscut de alte state ca mare putere. In decursul veacurilor, poporul chinez nu a fost încă niciodată atît de strîns unit ca în vremea noastră.

Poporul chinez de 600 milioane de oameni sprijină din toată inima guvernul său democrat popular și cu un entuziasm uriaș construiește viața sa de stat și socială pe baze noi, în conformitate cu interesele adevărate ale poporului, ale oamenilor muncii.

Conferința de la Bandung, care a avut loc în primăvara acestui an, a arătat că Republica Populară Chineză împreună cu India, Indonezia și alte state din Asia și Africa sînt un factor important al dezvoltării și progresului internațional.

Nu este nevoie să vorbim aici despre o serie întreagă de alte evenimente internaționale în care Republica Populară Chineză a avut și are un rol pozitiv remarcabil.

Multe state membre ale Organizației Națiunilor Unite au și stabilit relații politice și economice normale cu Republica Populară Chineză, iar altele caută să urmeze aceeași cale.

Participarea Republicii Populare Chineze, ca membră cu drepturi egale a Organizației Națiunilor Unite, la Adunarea Generală, la Consiliul de Securitate și la alte organe ale O.N.U. este necesară atît în interesul întăririi păcii și securității internaționale, cît și în interesul asigurării prestigiului internațional al O.N.U. A continua să se ignoreze și de acum înainte drepturile inalienabile ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite înseamnă a continua încălcarea Cartei, a principiilor echității, a principiilor dreptului internațional.

Delegația Uniunii Sovietice consideră că nu există nici un fel de motive de a amîna mai departe rezolvarea problemei restabilirii drepturilor incontestabile ale Republicii Populare Chineze și în legătură cu aceasta prezintă spre aprobare Adunării Generale următorul proiect de rezoluție în această problemă:

„Adunarea Generală hotărăște ca reprezentanții Chinei în Adunarea Generală și în celelalte organe ale O.N.U. să fie reprezentanți numiți de guvernul popular central al Republicii Populare Chineze".

Delegația sovietică speră că această propunere va fi sprijinită de celelalte delegații și că adoptarea ei va contribui la îndeplinirea sarcinei principale care revine Organizației Națiunilor Unite — sarcina menținerii și întăririi păcii și a dezvoltării colaborării între state.

O hotărîre împotriva drepturilor legitime ale poporului chinez

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința de deschidere din 20 septembrie a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. după șeful delegației sovietice, V. M. Molotov, a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Lodge. Fără a aduce vreun argument, el a propus ca problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. să nu se discute la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale. Referindu-se fără niciun temei la normele de procedură, el a cerut ca propunerea sa să fie pusă la vot prima.

Propunerea delegației U.R.S.S. de a se restabili drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. a fost sprijinită de reprezentanții Indiei, Poloniei, Birmaniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei și Indoneziei.

A luat apoi cuvîntul pentru a doua oară V. M. Molotov. Referindu-se la declarația ciankaișistului el a spus: Nu consider necesar să vorbesc despre declarația aceluia care nu reprezintă pe nimeni la Adunarea Generală. Cred că nimeni nu ia în serios cuvintele lui. Nu poți decît să te miri că participanții la Adunarea Generală mai au răbdare să-l asculte și că i se oferă loc la aceste tribune.

Nu este deloc nevoie să apăr Republica Populară Chineză și guvernul ei popular. Pentru toți oamenii din întreaga lume este clar că ea este o mare putere care unește întregul popor chinez, că guvernul R. P. Chineze este acel guvern care este respectat în întreaga lume. Aceasta decurge din faptul că guvernul Republicii Populare Chineze este sprijinit de populația de 600 milioane a Chinei care știe că acesta este guvernul ei.

Multe state au stabilit deja relații cu Republica Populară Chineză și la această sesiune a Adunării Generale puteți aprecia acest fapt atît după cuvîntarea reprezentantului Marii Britanii cît și după cuvîntările reprezentanților unor țări ca India, Indonezia, Birmania, Polonia, Cehoslovacia și Iugoslavia.

Ne putem convinge de faptul că populația acelor state care au recunoscut deja Republica Populară Chineză și au stabilit relații politice și economice cu ea, constituie majoritatea populației globului pămîntesc. Acel care nu observă acest fapt sau îl trec cu vederea, trebuie să-și dea singuri seama de însemnătatea pe care îl are în relațiile internaționale.

În continuare V. M. Molotov s-a ocupat de propunerea prezentată de delegația Statelor Unite ale Americii.

Există oare vreun temei pentru a adopta o altă hotărîre decît cea stabilită prin norma de procedură nr. 93 a Adunării Generale? Cred că ar fi greșit să se considere propunerea delegației Statelor Unite ca o propunere procedurală. Nu avem temeiuri pentru aceasta. Adoptînd propunerea prezentată de delegația Statelor Unite noi am rezolva anticipat nu o problemă procedurală ci o problemă de fond. Din nou nu am rezolva problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze. Dacă ar fi însă, să examinăm fondul propunerii prezentate, atunci delegația sovietică crede că, respectîndu-se norma nr. 93, propunerile trebuie puse la vot în ordinea în care au fost prezentate. Nu a existat niciun motiv care să vorbească împotriva acestei norme citate aici.

Luns, care a prezidat ședința, a pus la vot propunerea reprezentantului S.U.A. de a se acorda prioritate rezoluției delegației S.U.A., care prevede să nu se examineze la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale problema restabilirii drepturilor R. P. Chineze în O.N.U.

După ce majoritatea din Adunare încălcînd normele de procedură, a aprobat această hotărîre cu 42 voturi, Luns a supus rezoluția americană votului nominal. Împotriva adoptării acestei rezoluții au votat 12 țări — U.R.S.S., India, Cehoslovacia, Birmania, Indonezia, Polonia, Suedia, Iugoslavia, R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Danemarca și Norvegia. Șase țări s-au abținut de la vot (Afganistan, Egipt, Israel, Mexic, Arabia Saudită și Siria).

Adunarea Generală a ales în unanimitate ca președinte al celei de a 10-a sesiuni pe reprezentantul statului Chile, Jose Masa. După o scurtă cuvîntare Masa a declarat închisă prima ședință a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Plecarea din Moscova a delegației guvernamentale a R. D. Germane

MOSCOVA 21 (Agerpres).

La 21 septembrie, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, a părăsit Moscova, plecînd spre Berlin.

Delegația a fost condusă la aerodromul central de N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov; de miniștri ai U.R.S.S. și alte personalități oficiale.

Pe aeroport, primul ministru Otto Grotewohl, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane, a făcut o declarație în care a spus printre altele:

În relațiile dintre țările noastre a început o etapă nouă, care are o însemnătate uriașă pentru R. D. Germană și pentru întregul popor german și viitorul său. Tratatul este totodată un pas pe calea spre apropierea și înțelegerea între germani și spre restabilirea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat. Tratatul cu privire la relațiile dintre R.D. Germană și U.R.S.S., precum și celelalte acorduri dau suveranității R.D. Germane o formă internațională precisă, întărind și consolidînd R.D. Germană, ceea ce corespunde nu numai intereselor întregului popor german, ci și intereselor pașnice ale celorlalte popoare din Europa.

Delegația guvernamentală a R. D. Germane exprimă Uniunii Sovietice din toată inima recunoștința sa pentru marea încredere pe care o manifestă față de primul stat al muncitorilor și țăranilor din istoria Germaniei. Această încredere este o dovadă a faptului că R.D. Germană și întregul popor german are în Uniunea Sovietică un prieten puternic și dezinteresat, pe care se poate baza în toate chestiunile privitoare la problemele vitale ale națiunii germane.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au primit delegația parlamentară japoneză

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS: La 21 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit în Marele Palat al Kremlinului pe membrii delegației parlamentare japoneze în frunte cu Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo, care se află în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. A. Bulganin a rostit un scurt cuvînt introductiv după care N. S. Hrușciov s-a adresat membrilor parlamentului japonez invitîndu-i la un schimb sincer de păreri asupra problemelor legate de îmbunătățirea relațiilor dintre statele japonez și sovietic.

În cadrul convorbirii, Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo, vorbind în numele delegației, au făcut o caracterizare a cercului de probleme care se află în centrul atenției delegației parlamentare japoneze.

N. S. Hrușciov a dat răspunsuri amănunțite constituind punctul de vedere sovietic, în legătură cu toate problemele care au fost puse — despre căile de normalizare a relațiilor între Uniunea Sovietică și Japonia, despre dezvoltarea relațiilor comerciale între cele două țări și despre importanța acestor relații, precum și despre stabilirea de legături culturale.

În încheierea convorbirii care a durat aproape două ore, N. S. Hrușciov a rugat pe membrii delegației parlamentare japoneze să transmită poporului japonez cele mai bune urări din partea oamenilor sovietici și a subliniat că poporul sovietic dorește să trăiască în pace și prietenie cu poporul japonez.

În numele guvernului sovietic, N. A. Bulganin s-a alăturat acestor urări.

Deputații japonezi au vizitat pe criminalii de război japonezi deținuți în U. R. S. S.

IVANOVO 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 septembrie delegația parlamentară japoneză, în frunte cu Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo, a vizitat un lagăr pentru deținuți din regiunea Ivanovo.

Pe teritoriul parcului lagărului a avut loc o întîlnire a membrilor parlamentului japonez cu foștii militari ai armatei japoneze. Oaspeții au predat compatrioților scrisori și daruri. Adresîndu-se membrilor delegației, Otodzo Iamada, fostul comandant suprem al armatei din Kvantun, a spus că toți japonezii care se află în lagăr sînt sănătoși, au moralul ridicat și speră că vizita în Uniunea Sovietică a grupului de deputați în parlamentul japonez va sluji cauzei normalizării relațiilor dintre Japonia și U.R.S.S.

Membrii delegației au vizitat încăperile în care locuiesc condamnații. Deputații au relevat că pentru cei din lagăr au fost create condiții bune. Ei au relevat printre altele faptul că japonezii primesc ziarul japonez „Asahi".

Deputatul Masao Hirose a declarat că în lagăr este mult mai bine decît s-a așteptat și că are impresia că cei din lagăr duc o viață sănătoasă. Vizita în lagăr i-a convins pe membrii delegației că în U.R.S.S. nu există „cortina de fier" despre care au auzit înainte atît de multe.

* * *

Rebelii au acaparat puterea în Argentina

NEW YORK 21 (Agerpres). — Intr-o informație transmisă de corespondentul Agenției United Press din Buenos Aires se spune că Junta militară a acceptat toate condițiile puse de comandamentul rebelilor.

Corespondentul din Buenos Aires al Agenției Associated Press relatează că Junta militară a dat publicității un comunicat privind tratativele pe care le-a avut cu reprezentanții rebelilor. În comunicat se arată că între Juntă și conducerea rebelilor a fost încheiat armistițiu și că generalul Eduardo Lonardi a fost numit președinte provizoriu al Argentinei.

Corespondentul agenției Associated Press relatează că generalul Lonardi este reprezentantul Argentinei în așa numitul consiliu interamerican al apărării al cărui sediu permanent este la Washington.

NEW YORK 21 (Agerpres).

Potrivit celor transmise de corespondentul din Washington al Agenției Associated Press la 21 septembrie Departamentul de Stat a declarat că el „studiază problema recunoașterii noului regim din Argentina".

* * *

Noul guvern sirian nu va adera la pactul turco-irakian

DAMASC 21 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, Said Gazi, primul ministru al Siriei, a făcut la 20 septembrie o declarație guvernamentală în fața parlamentului.

„Siria, — a declarat Gazi, — n-are niciun interes să adere nici la pactul turco-irakian, nici la vreo altă alianță militară străină. Guvernul se obligă să reia tratativele începute de guvernul precedent în vederea încheierii unei alianțe tripartite (între Siria, Egipt și Arabia Saudită — N. R.), care va fi baza unui pact național interarab".

„În politica ei a declarat în continuare primul ministru, Siria va avea întotdeauna în vedere interesele arabilor, și va tinde împreună cu toate țările arabe spre eliberarea țărilor frățești, care nu sînt încă independente".

* * *

SCURTE ȘTIRI

- La 21 septembrie, N. S. Hrușciov prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe Liu Siao, ambasadorul Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., și a avut o convorbire cu el.
- La 20 septembrie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov l-a vizitat pe secretarul de stat al S.U.A., J. Dulles și s-a întreținut cu el.
- La 20 septembrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost vizitat de A. Nutting, reprezentantul Angliei în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.
- La 20 septembrie a sosit la Moscova o delegație agricolă a Republicii Populare Romîne, alcătuită din 50 de persoane.
- La 19 septembrie a sosit la Praga orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu", sub conducerea lui George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., care întreprinde un turneu în Cehoslovacia.
- La Moscova a fost semnat un acord cu privire la colaborarea comercială dintre Direcția Centrală a Flotei aeriene civile a U.R.S.S. și societatea „Air India".

O colaborare prietenească

La 22 septembrie se împlinesc 5 ani de cînd au fost semnate acordurile privitoare la colaborarea culturală și tehnico-științifică dintre R.P.R. și R.D. Germană. Anii care au trecut de la acest eveniment sînt ani în care relațiile dintre cele două țări prietene s-au consolidat neîncetat. Prietenia dintre cele două popoare ale noastre are la bază comunitatea de țeluri și interese, unitatea de nezdruncinat în lupta pentru pace și un viitor mai bun.

In cei 5 ani care s-au scurs, poporul romîn a cunoscut mai bine succesele obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană, și-au apropiat experiența lor în domeniul culturii, științei și tehnicii etc. Se pot aminti multe lucruri despre rodnica colaborare dintre cele două țări. E foarte semnificativ faptul că una din expozițiile referitoare la viața Republicii Democrate Germane — cea cu privire la igiena la sate — a fost vizitată pînă în prezent de peste 500.000 locuitori ai diferitelor orașe din patria noastră. Este proaspăt în memorie succesul obținut de orchestra simfonică din Drezda. De asemenea, putem vorbi despre interesul cu care cititorii romîni salută editarea și reeditarea lucrărilor marilor scriitori germani. Deosebit de strînsă este colaborarea în domeniul științific. Schimburile de experiență au permis oamenilor muncii din diferite domenii să-și îmbunătățească metodele de muncă prin folosirea unor procedee înaintate.

Prin aplicarea acordurilor dintre țara noastră și Republica Democrată Germană, realizările poporului nostru au devenit mai bine cunoscute poporului german. Este suficient de pomenit impresia puternică produsă de ansamblul de cîntece și jocuri al sindicatului C.F.R. din R.P.R. care a dat spectacole în R. D. Germană.

Colaborarea dintre R.P.R. și R. D. Germană este o colaborare trainică între două state care luptă cu energie pentru apărarea păcii în Europa și în lumea întreagă. Poporul romîn nutrește un sentiment de profundă simpatie față de poporul german și vede în R. D. Germană reazimul de nădejde al luptei pe care patrioții germani o duc pentru pace și pentru unificarea democratică a patriei lor.

Poporul romîn dorește ca și pe viitor să întărească colaborarea cu poporul german, dorește să strîngă și mai mult relațiile frățești cu Republica Democrată Germană.

Sosirea unor delegații străine la Conferința națională de tuberculoză

Miercuri dimineața a sosit în Capitală delegația medicală sovietică care va participa la lucrările celei de a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză. Din delegație fac parte: prof. dr. N. M. Amosov, șeful catedrei de chirurgie toracică din Kiev și prof. dr. D. D. Aseev, director adjunct științific al Institutului regional de tuberculoză din Moscova.

Cu același avion a sosit delegația de medici din R.P. Chineză compusă din: dr. Și Mei-șin, profesor agregat de chirurgie toracică al primului departament Sanhai și Țai Iu-șen, profesor agregat de la spitalul de tuberculoză din Pekin.

Miercuri dimineața a sosit de asemenea delegația medicală din R.P. Mongolă alcătuită din: dr. Amindavaa Jamin, director al Casei republicane de învățămînt sanitar din R.P. Mongolă, dr. Buia Band, ftiziolog de la spitalul central republican antituberculos și dr. Badar Balgan, directorul secției de ocrotire a sănătății din Aimaci.

★

Tot miercuri a sosit delegația medicală din R. D. Germană. Din delegație fac parte: dr. Paul Steinbruck, director al Institutului de Ftiziologie din Berlin, dr. Ulrich Bauer, conducătorul luptei antituberculoase din Ministerul Sănătății și dr. Fritz Anstett, medic șef al Sanatoriului din Zschadrass.

Cu același avion a sosit și prof. dr. Roger Even, reprezentant al Uniunii Internaționale de Tuberculoză, membru al Societății franceze de tuberculoză, membru în biroul Comitetului național de apărare împotriva tuberculozei din Franța.

* * *

INFORMAȚII

La invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a sosit în Capitală o delegație a Asociației de prietenie Italia-Romînia.

Din delegație fac parte: deputatul Michele Bianco, avocat, responsabil al Buletinului Asociației de prietenie Italia-Romînia, Antonio Maccarone, medic, președintele Consiliului regional Pisa, Francesco Pistoleso, redactor al ziarului „Il Lavore", Dino Sasdelli, muncitor, Dino Pedroni, funcționar, Alfieri Cappellini, pictor, profesor la Institutul de arte plastice din Pistola și Ernesto de Martino, profesor etnolog.

Oaspeții vor face o vizită în țara noastră.

★

Orchestra simfonică a Filarmonicii Cehe, colectiv laureat al Premiului de Stat, a sosit miercuri la Iași.

În cursul zilei, oaspeții au vizitat diferite monumente istorice din oraș.

Seara, în sala Teatrului Național, orchestra simfonică a Filarmonicii Cehe a dat un concert, compus din lucrări de Mozart și Dvorak.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: N-A DANSAT DECIT O VARĂ — Patria, I. C. Frimu, T. Vladimirescu, N. Bălcescu; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Magheru, București, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății; LILIACUL — Republica, 1 Mai; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Flacăra, DRAGOSTE DE VARĂ — Maxim Gorki; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Central, 8 Martie; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — Victoria; SUFLETE ÎMPIETRITE — Tineretului, Rahova; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Lumina, Miorița; ACUALITATEA ÎN IMAGINI, CREAȚIA ȘI ARTA POPULARĂ CHINEZĂ, UN ARTIST AL POPORULUI — ION MANOLESCU, HIRTIA PENTRU APĂRAREA SEMĂNĂTURILOR — Timpuri Noi; 2x2 = CITEODATĂ 5 — Al. Popov, Arta, 8 Mai; LILIOMFI — V. Roaită; ȘCOALA CURAJULUI — Cultural; DRACUL DIN DEALUL MORII — Unirea; MISTERELE DIN MATTO-GROSO — Carpați; PUTEREA DRAGOSTEI — Al. Sahia; ASTĂ-SEARĂ SE VA TERMINA TOTUL — C. David, 23 August; SALARIUL GROAZEI — Munca; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Moșilor; ALTURA — Popular; OMUL CU 1.000 DE FEȚE — Ilie Pintilie; ORIZONTURI FĂRĂ SFIRȘIT — Donca Simo; BRUTARUL DIN VALORGUE — M. Eminescu; LUMINA FARULUI — Volga, Gh. Coșbuc; TAUNUL — Olga Bancic; STELE VESELE — Aurel Vlaicu; DUBLA LOTTE — Boleslaw Bierut. UN ARTIST AL POPORULUI — ION MANOLESCU rulează la cinematografele: Patria, București, Republica și I. C. Frimu.

Cronica evenimentelor internaționale

„Spiritul Genevei" să se resimtă la O.N.U.!

Problema rolului pe care Organizația Națiunilor Unite trebuie să-l aibă ca instrument al înțelegerii internaționale devine de cea mai mare actualitate cu ocazia deschiderii la New York a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. Condițiile în care se desfășoară acest eveniment al vieții internaționale justifică speranța că cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. va reprezenta punctul de pornire al unei cotituri în activitatea acestei organizații. Influența pozitivă a „spiritului Genevei" poate găsi în cadrul O.N.U. un teren prielnic asupra căruia să acționeze, determinînd o mai grabnică reglementare a multora dintre problemele spinoase ale vremii noastre.

Organizația Națiunilor Unite, făurită cu zece ani în urmă la San Francisco, a fost clădită pe temelia trainică a principiului unității de acțiune a puterilor care au constituit coaliția antihitleristă și cărora le revine în perioada postbelică principala răspundere a menținerii păcii.

Părăsirea acestei căi înseamnă implicit a atenta la pacea popoarelor, înseamnă a submina colaborarea internațională. Înțelegerea dintre marile puteri, găsirea de către ele a unui limbaj comun este singura cale care poate să asigure popoarelor pacea. Lucrul acesta s-a vădit cu o deosebită forță la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, conferință precedată de către numeroasele inițiative de pace ale U.R.S.S. și care datorită faptului că s-a desfășurat într-un spirit de înțelegere reciprocă exercită o influență binefăcătoare asupra situației internaționale.

Nu trebuie însă scăpat din vedere faptul că și după Geneva, în S.U.A. și în alte țări occidentale apologeții „războiului rece" n-au dezarmat.

In preajma deschiderii noii sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. au început să răsune în occident tot felul de glasuri care, în mod invariabil proclamă „perimarea" Cartei O.N.U.. Gălăgia acelora care — referindu-se la articolul 109 al Cartei O.N.U. — vor să elimine din acest document principiul său de bază, al unanimității marilor puteri, contrastează evident cu tendința manifestată în cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale de a dezvolta colaborarea internațională. Or, este cît se poate de evident că, pentru ca Organizația Națiunilor Unite să-și poată îndeplini sarcinile pentru care a fost creată, principiile care stau la baza ei trebuie riguros respectate. Cei care astăzi cer insistent revizuirea Cartei O.N.U., sînt aceiași oameni care în mod sistematic au încălcat prevederile Cartei și au încercat să îndrepte O.N.U. pe un drum străin de menirea sa.

Comentînd deschiderea celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., observatori diplomatici care exprimă diferite poziții politice ajung la concluzia că una din principalele piedici care stau în calea activității O.N.U. o constituie faptul că această organizație este lipsită de caracterul universal pe care trebuie să-l aibă spre a putea îndeplini misiunea ce i-a fost încredințată prin Carta sa. În primul rînd se remarcă faptul că nici pînă acum nu și-a găsit rezolvarea problema restabilirii drepturilor legitime ale marelui stat din Asia — Republica Populară Chineză. Se știe căror cauze se datorește această stare de lucruri. Este vorba în primul rînd de încăpățînarea și lipsa de realism de care dau dovadă unele cercuri politice din S.U.A. și alte țări occidentale care refuză să se împace cu gîndul existenței statului popular chinez și care, înfruntînd ridicolul, încearcă să prezinte marioneta ciankaișistă ca fiind reprezentantă a Chinei. Lipsa de perspectivă a unei atari poziții este evidentă. „A continua să se ignoreze și de acum înainte drepturile inalienabile ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite — a declarat V. M. Molotov la actuala sesiune a Adunării generale a O.N.U. — înseamnă a continua încălcarea Cartei, a principiilor echității, a principiilor dreptului internațional". China populară este o realitate care se consolidează neîncetat și a cărei trăinicie a devenit de mult în afară de orice îndoială. Cu toate acestea și la actuala sesiune, S.U.A. s-a opus propunerii sovietice prezentată de V. M. Molotov ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine la O.N.U. 12 state au votat împotriva rezoluției S.U.A., iar 6 s-au abținut. Delegații unor state ca India și Birmania s-au pronunțat alături de U.R.S.S. și alte țări iubitoare de pace în sprijinul respectării drepturilor firești ale poporului chinez de peste 600.000.000 oameni.

Viața însăși dovedește că trebuie să fie primite în O.N.U. toate statele care dețin acest drept, iar printre ele se află și Republica Populară Romînă. În prezent din cele 32 de state europene numai 16 fac parte din Organizația Națiunilor Unite. Ce poate fi mai evident decît faptul că reglementarea problemelor privind pacea Europei, probleme la rezolvarea cărora O.N.U. este chemată să-și aducă o importantă contribuție, nu poate fi realizată fără participarea a jumătate din statele ce există pe continentul nostru?

Republica noastră Populară, ca și alte țări, a fost împiedicată pînă în prezent să intre în O.N.U. datorită manevrelor la care s-au dedat delegațiile unor state occidentale hotărîte să împiedice primirea acelor noi membri în O.N.U., a căror orînduire socială nu este pe placul lor. Se știe că la sesiunea O.N.U. din 1949 reprezentantul american a declarat fățiș, în auzul întregii omeniri, că guvernul său va accepta intrarea în O.N.U. a unor țări de democrație populară dacă acestea își vor schimba... politica. O asemenea cerință este în contradicție cu principiul suveranității statelor, cu dreptul popoarelor de a hotărî singure soarta lor. Republica Populară Romînă are dreptul incontestabil de a deveni membră a O.N.U. și poporul nostru cere cu tărie respectarea acestui drept.

Popoarele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să rezolve probleme vitale ca dezarmarea, să pună capăt cursei înarmărilor și să aducă omenirii o îndelungată perioadă de pace și securitate. Cu ajutorul O.N.U. trebuie să se dezvolte relațiile dintre diferitele țări, să se înmulțească punctele de contact dintre est și vest. Popoarele așteaptă ca la actuala sesiune a O.N.U. să fie predominantă tendința spre o apropiere a diferitelor puncte de vedere și nicidecum tendința de subliniere a divergențelor.

Desigur, numeroși factori indică că există reale perspective ca prin eforturile tuturor delegațiilor noua sesiune a O.N.U. să fie o sesiune de rodnică activitate în direcția întăririi păcii. Există de asemenea însă unele fapte care atrag atenția opiniei publice internaționale. Precum se știe este necesar să fie aleși membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, alegerile — conform acordului realizat la Londra în 1946 între marile puteri — făcîndu-se pe baza reprezentării tuturor zonelor geografice. La alegerile de acum doi ani anumite cercuri au reușit să impună în Consiliul de Securitate pe delegatul Turciei în locul unui reprezentant al țărilor Europei răsăritene. Noua situație internațională favorizează înlăturarea greșelilor făcute în trecut și creează condiții pentru respectarea principiilor O.N.U. Iată de ce Polonia a făcut cunoscut că va candida la alegerile pentru Consiliul de Securitate. În presa străină au apărut însă o serie de știri din care relese că S.U.A. ar intenționa să impună alegerea delegatului... Filipinelor ca reprezentant al țărilor Europei răsăritene. Ridicolul unei asemenea propuneri nu este greu de subliniat. Încercările de încălcare a principiilor O.N.U. trebuie însă împiedicate în interesul cauzei păcii.

Opinia publică mondială năzuiește ca Organizația Națiunilor Unite să devină un factor al înțelegerii între popoare, un important mijloc de consolidare a păcii.

Roadele unei trainice prietenii

Sînt deosebit de grăitoare cele scrise în paginile presei finlandeze în aceste zile. Cuvinte calde, fraze entuziaste salută tratativele pe care le-au purtat la Moscova conducătorii Uniunii Sovietice și ai Finlandei. Un ziar conservator din Finlanda, „Hufvuds Tadsbladet", aprecia aceste tratative drept „una din datele cele mai fericite din istoria contemporană a poporului nostru".

Interesul pentru desfășurarea și rezultatele tratativelor de la Moscova nu s-a manifestat numai în sînul opiniei publice finlandeze ci și în cercurile politice din lumea întreagă și cu deosebire din Țările Scandinave. Tratativele sovieto-finlandeze au o bogată semnificație și ele depășesc, în însemnătate cadrul relațiilor dintre cele două state. Evoluția raporturilor sovieto-finlandeze în perioada postbelică este caracteristică pentru atitudinea Uniunii Sovietice față de statele vecine, mari sau mici, indiferent de structura lor socială.

Se știe bine că au fost ani cînd relațiile dintre U.R.S.S. și Finlanda au fost înnegurate de către hitleriști. Anii aceștia au fost depășiți și în prezent între cele două țări s-au statornicit trainice relații de bună vecinătate, de prietenie continuu consolidată. Această prietenie a căpătat o expresie categorică în tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală pe care Finlanda și Uniunea Sovietică l-au semnat la 6 aprilie 1948.

Politica Uniunii Sovietice față de Finlanda este o ilustrare concludentă a posibilității realizării practice a coexistenței pașnice între state cu orînduri sociale diferite. Grație prieteniei cu Uniunea Sovietică, Finlanda și-a putut păstra independența și suveranitatea națională, a putut promova o politică externă conformă cu interesele poporului ei. Anii care au trecut de la cel de al doilea război mondial au dovedit pe deplin caracterul realist al politicii externe a Finlandei.

Prietenia sovieto-finlandeză s-a manifestat cu o deosebită vigoare în cadrul recentelor tratative de la Moscova. Pronosticurile sumbre ale adepților falimentarului „război rece", care asemeni ziarului elvețian „Die Tat" considerau vizita la Moscova a lui Paasikivi drept „dezagreabilă", nu s-au adeverit. Dușmanii păcii dinlăuntrul și din afara Finlandei și-au văzut socotelile încurcate. La Moscova, în cadrul tratativelor dintre conducătorii sovietici și finlandezi, principiile coexistenței pașnice și-au relevat marea lor forță. Tratativele de la Moscova care s-au desfășurat într-un spirit de încredere deplină, cordialitate și înțelegere reciprocă, au dus la semnarea unui protocol cu privire la prelungirea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și Finlanda pe o perioadă de încă 20 de ani.

O mare însemnătate are hotărîrea guvernului sovietic de a lichida baza sa militară maritimă, Porkkala-Udd, aflată pe coasta finlandeză și arendată pe o perioadă de 50 de ani, de a retrage trupele sovietice aflate acolo, de a transmite Finlandei teritoriul arendat Porkkala-Udd și de a ceda gratuit clădirile de locuit, comunale și de uz obștesc, depozitele și alte clădiri precum și utilajul portuar cu debarcaderele și celelalte instalații construite de Uniunea Sovietică pe acest teritoriu.

Acest act al Uniunii Sovietice a fost salutat de către delegația finlandeză și de către harnicul popor finlandez ca o nouă și puternică mărturie a dorinței Uniunii Sovietice de a adînci bunele relații cu Finlanda. Măsura luată de către guvernul sovietic este de o deosebită însemnătate internațională deoarece — după cum în mod just sublinia ziarul finlandez „Hufvuds Tadsbladet" — „pe plan internațional evacuarea de către o mare putere a unei baze militare din străinătate va aduce o importantă contribuție la opera păcii". Potrivit ziarului „Daily Telegraph and Morning Post", politica sovietică ar putea „determina unele cercuri ale opiniei publice din Norvegia și Danemarca să pună la îndoială valoarea calității lor de parteneri în Uniunea Atlantică".

Tratativele sovieto-finlandeze au arătat că Uniunea Sovietică este credincioasă „spiritului Genevei", că Uniunea Sovietică îmbină în mod armonios declarațiile sale cu acțiunile pe care le întreprinde. Dacă — urmînd exemplul sovietic — și alte puteri ar păși la lichidarea bazelor militare pe care le dețin pe teritorii străine, fără îndoială că s-ar înregistra pași importanți în direcția înlăturării neîncrederii între state și însănătoșirii atmosferei internaționale. Merită a fi reținută în această privință afirmația ziarului englez „Times" că „puterile occidentale nu-și pot permite să ignoreze" noua acțiune sovietică.

Pe drumul dintre Moscova și Helsinki au fost înlăturate obstacolele. Prietenia sovieto-finlandeză este o puternică realitate a zilelor noastre. Faptul acesta are o importanță mare deoarece, rezultatele pozitive ale tratativelor sovieto-finlandeze vor acționa, fără îndoială, în mod pozitiv asupra desfășurării situației internaționale.

EDGARD OBERST

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secție scrisori, Tel. 7.63.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52